

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



A JOSS AND BRADEN NOVELLA

CASTLE HILL

FIRST COMES LOVE,
THEN COMES MARRIAGE...

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR OF *ON DUBLIN STREET*

SAMANTHA YOUNG





İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ayrıca Samantha Young

Dublin Caddesi'nde
Londra Yolu India
Place'den Fountain
Köprüsü'ne Kadar
Düşüyor

Castle Hill

Bir Joss ve Braden Romani

Samantha Young



INTERMIX BOOKS, NEW YORK

İNTERMİKS KİTAPLAR
Penguin Group Penguin Group (USA)
LLC tarafından yayımlanmıştır
375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD



ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney
Afrika - Çin

penguin.com

Bir Penguin Random House Şirketi

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

CASTLE HILL: A JOSS AND BRADEN NOVELLA

Bir InterMix Kitabı / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır

YAYINCILIK GEÇMİŞİ
InterMix e-Kitap baskısı / Aralık 2013

Telif hakkı© 2013 Samantha Young tarafından.
Before Jamaica Lane'den alıntıdır, telif hakkı © 2014 Samantha Young'a aittir.
Penguin telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Telif hakkı için teşekkürler.

Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için. Yazarları destekliyor ve Penguin'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

Tüm hakları saklıdır.
Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.
Bilgi için, adres: Berkley Yayın Grubu, Penguin Group'un
(ABD) bir bölümü,
375 Hudson Street, New York, New York 10014.

e-Kitap ISBN: 978-0-698-15637-1 INTERMIX
InterMix Books The Berkley Publishing Group tarafından yayımlanmaktadır
ve New American Library, Penguin Group'un (ABD) bölümleri,

375 Hudson Street, New York, New York 10014.
INTERMIX ve "IM" tasarımı Penguin Group'un (ABD) ticari markalarıdır

Sürüm_1

İçindekiler

[Ayrıca Samantha Young](#)
[tarafından Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı İthafı](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)

[Jamaica Lane'den Önce'den Özel Alıntı](#)
[Yazar Hakkında](#)

Tüm Joss ve Braden hayranları için. . .

Bölüm 1

Teklif

Parmaklarım dizüstü bilgisayarımın tuşları üzerinde hızlı ama sessiz bir şekilde hareket ediyordu ve ekran ışığını çok gürültülü olmayacak şekilde ayarlamıştım. Gecenin bir yarısı uyanmış, babamın nihayet annemle ilişkisinde ilerleme kaydettiği bölümü bitirmek için can atıyordum. Yazdıklarımın çoğu varsayımdı, çünkü sadece şunları biliyordum Ama onların dünyası ya da benim onlara verdiğim dünya, son birkaç aydır beni ele geçirdi ve kendimi yazmaktan zevk alırken buldum. daha önce hiç olmamıştı.

Bu genellikle gece geç saatlere kadar süren tip şenlikleri anlamına geliyordu ve kısmen onların hikayesiyle meşgul olmama rağmen, aynı zamanda düşünceli yatak arkadaşımın da farkındaydım ve onun yapacağı gibi davranmaya ve onu uyandırmamaya çalışıyordum.

Bir saatten biraz fazla bir süredir yazıyordum ve sonunda bölümün sonuna gelmiştim. Dosyayı kaydettikten sonra dizüstü bilgisayarımı yere bırakıp bir süre ona baktım. Yavaşça ve eşit bir şekilde nefes alıp vererek yarayı kontrol ettim. Acı beni göğsümün derinliklerine doğru kesti ve ailemin, küçük kız kardeşim Beth'in kaybı genişleyerek acı verici bir yaraya dönüşürdü. Düşünceli yatak arkadaşımdan önce, o kesigi tamamen diker ve üzerine uyuşturucu bir madde koyardım. Artık hissediyordum. Sadece yarayı kocaman bir deliğe dönüştürerek beni boğmasına izin vermedim.

Braden bu konuda çok yardımcı oldu. Benim düşünceli yatak arkadaşım.

Diğer şeylerin yanı sıra.

Gülümsedim ve karanlık odada ona bakmak için sandalyemde döndüm. Çıplak sırtı açıktı, çarşaflar beline çekilmişti, uzun bacakları yatağın ortasında çarşaflara dolanmıştı. "Yatağın iki tarafı" diye bir şey yoktu. Braden bir kucaklayıcı- taraflara ihtiyacımız olmadığına ısrar etti.

Dün yorucu bir gün geçirmişti. Beni geç saatte aramış, toplantıdan toplantıya nasıl gittiğini anlatmıştı ve sonra gece kulübü Fire'acil bir durumla karşılaşmıştı.

Acil bir durum ama boktan bir yönetim vakası. Eve döndüğünde çoktan uykuya dalmış olmalıydım ama onun kollarında uyandığıma şaşırmadım. Ya da o kadar yorgundu ki, kendimi onun kucağından kurtardığımda uyanmadı.

Kaslı sırtına ve güçlü kollarına özlemle bakarak yatağa geri dönmek ve onu sarmak istedim. Fakat profilden uyuyan yüzüne bakarken kendimi durdurdum. Onu uyandırmaktan korkuyordum ve belli ki dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Sandalyem gıcırdamasın diye yavaşça ayağa kalktım, karanlıkta parmak uçlarımla yatağa doğru yürüdüm ve yavaşça kendimi yatağa geri bıraktım, çarşafları üzerime çekerken onu uyandırmadığımdan emin olmak için sürekli kontrol ettim. Yan yattım, elimi yanağımın altına soktum ve ona baktım.

Çok güzeldi.

Ona bakmak bile içimde farklı bir acıya neden oldu.

Bu adam, bizi yok etmeye kararlı olduğum zamanlarda bile beni elinde tutmak için uzun ve zorlu bir mücadele vermiş bir adamdı. Zor, inatçı ve biraz mantıksız (tamam, belki de çok fazla mantıksız) olabileceğimi anlayan ve yine de beni seven bir adamdı. Duygularımı ifade etmekte pek iyi değildim. Onları korumak için çok uzun zaman harcadım.

Şu anda bile erkek arkadaşına her gün onu sevdiğini söyleyebilecek kadar duygusal bir kız olmadığım için kalp kırıklığı yaşıyorum.

Ama Braden onu sevdiğimi biliyordu.

Bazen ne kadarını bilip bilmediğini merak ediyordum. Onu uyurken izlemenin bile beni korkutucu derecede mutlu ettiğini, hatta nefesimin kesildiğini biliyor muydu acaba? Acaba onun benim için kesinlikle, hiç şüphesiz, her şey olduğunu biliyor muydu?

Genellikle bunu kimsenin bilmesini istemezdim çünkü bu yüksek sesle itiraf etmek anlamına gelirdi ve eğer bunu yüksek sesle itiraf edersem ve o kişiyi kaybedersem, en başta ona karşı hiç bu kadar çok şey hissetmemişim gibi davranamazdım. Ama o eski bendim. Dr. Pritchard, terapistim.

böyle düşünmeye devam edersem benimle mutlu olur.

olsam mutlu olmazdım.

Daha da kötüsü, Braden benimle mutlu olmazdı.

Biraz sokuldum, sadece vücudunun sıcaklığını tenimde hissetmeye ihtiyacım vardı. Gözlerim onun ağzına, bana pek çok güzel şey söyleyen ve yapan o güzel ağzına kaydı.

Braden'ın her şeyiydim. Bunu biliyordum çünkü bana öyle söyledi. Onun için ne kadar önemli olduğumdan beni hiç şüpheyeye düşürmedi.

"Senin orada, benim burada olmamın bir nedeni var mı?" diye mırıldandı birden, gözleri hâlâ kapalıydı.

Sesini duyunca geri çekildim ama şimdi ona yaklaşırken gülümsüyordum. "Uyanmışsın," diye fısıldadım, Kolumu beline doladım, bacaklarımı onunkilerle birleştirdim, o da güçlü kolunu sırtıma doladı ve beni sert göğsüne yasladı. İç çektim. İçerik.

"Son on dakikadır uyanıktım, kıcını kaldırıp yanıma gelmeni bekliyordum."

Onun hoşnutsuz ses tonuna homurdandım.

Sıcak eli sırtımdan aşağı kayarak popomu okşadıktan sonra omurgamı düzleştirdi. "Sen ne alırsan Aşağı inmek mi gerekiyordu?"

"Mmmhmm. Bölümümü bitirdim."

"Güzel, bebeğim. Şimdi uyumaya devam et."

Göğsüne karşı sııttım. "Tamam, mağara adamı."

Bir dakika kadar geçti ve Braden tekrar uykuya dalmak üzereyken fısıldadım, "Sen benim her şeyimsin. Bunu biliyorsun değil mi?"

Sözlerim üzerine kolunu bana doladı ve sonra kendimi geri itilmiş buldum, gözleri yoğun bir şekilde benimkilere bakıyordu.

Onları inceledikten sonra uykulu ağzının kenarları kıvrıldı.

"Seks yapmak için benimle tatlı tatlı konuşmana gerek yok bebeğim."

Gözlerim gülümsedi. "Bu tür bir bilgi beni aylarca süren rahatsız edici aşk ifadelerinden kurtarabilirdi."

Artık tamamen uyanmış olan Braden kollarını bana doladı ve sırt üstü dönerken beni de kendisiyle birlikte çekti, böylece

göğsüne yayılmıştım, bacaklarım kalçalarının üzerindeydi. Başparmağını ağzımın üzerinde gezdirirken bakışlarında bir ciddiyet vardı. İçimde bir ürperti dalgalandı ve beni bu kadar heyecanlandırmasına bayıldım. "Benim hakkımda ne hissettiğini biliyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Bana yeterince anlatmadığın için asla endişelenmene gerek yok, tamam mı?"

İşte yine başladı, ürkütücü psişik zihin okuyucu adam olma noktasına tüm algısı. "Sen ürkütücüsün psişik zihin okuyucu adam."

Bir kaşını kaldırdı. "Ürkütücü mü?"

"Seksi bir şekilde."

"Ürkütücü olmanın sıcak bir yolu var mı?"

"Elinizi güneğe doğru kaydırın ve tüyler ürpertici bir şekilde ısınacaktır."

Braden'ın dişleri karanlıkta parladı, hınzır gülümsemesi kalbimi yerinden oynattı. Eli güneğe, sırtımdan aşağıya, çok sevdiği dolgun kalçamın üzerinden geceliğimin altına doğru kaydı.

"Şimdi ateşli miyim?" diye sordu, parmakları külotumun altından kayarken sesi alçaktı ve tahrikle gürlüyordu.

Ellerimi göğsüne dayayarak dokunuşuna doğru yükseldim. "Bebeğim, başka türlü nasıl olunacağını bilmiyorsun."

Sözlerim Braden'ı ayağa kaldırdı, gövdesi yataktan kalktı,

böylece kendimi onun kucağında otururken buldum,
göğüslerimiz birbirine yakındı,

Kolları beni sıkıca tutuyordu. Bacaklarımın arasında ereksiyonu zonklayacak şekilde beni kaydırırken dudakları hafifçe değdi. "İltifatlarınla beni öldürüyorsun."

Omuz silktim, cevabım ağzına doğru fısıldandı, "Sadece her zaman söylemiyor olmamın hissetmediğim anlamına gelmediğini bilmeni istedim."

Bu sefer beni öptü, dili ve her şeyiyle, derin ve ıslak. Hava almak için geri çekildiğinde bana söz verdi, "Biliyorum." Elleri geceliğimi itti, ta ki eteğini yakalayıp başımın üzerinden yukarı çekene kadar. Braden'in ateşli bakışları çıplak bedenimde gezindi ve pijamasının alt kısmını aşağı iterken kendimi aniden sırtüstü yatarken buldum. "İnan bana, biliyorum."

Rüzgâr sırtıma vuruyor ve tepemdeki hüznü, gri bulutlar bana özür dileyen küçük bir dudak büküşü yapıyordu. Bu sabah evden çıktığımda güneş açmıştı ve ben de hava durumuna uygun giyinmişim. Üzerimde ince bir tişört ve en iyi siyah dar kot pantolonum vardı. Şimdi yağmur tehdidi vardı ve ben tişörtümün içinde titriyordum.

Kendimi içinde bulunduğum yürüyüşe ikna etmeyi başardım ve hissettiğim kadar kızgın olmamaya çalıştım.

Braden'la o sabah erken saatlerde yaptığımız duygu yüklü seksten sonra, kalktığımızda onu bu kadar bulmak beni biraz şaşırtmıştı. Elbette, yorgun düşmüştü.

Uykusuzluk, söyleyeceklerime dikkat etmesine asla engel olmamıştı. Yine aceleyle duşa girdi, giyinirken beni yatak odamızdan kovdu (evet, kovdu!), bana hızlı bir öpücük verdi, Ellie'nin günü benimle geçirmek istediğini ve onu aramam gerektiğini söyledi sonra aceleyle daireden çıktı.

Kafam karışmıştı. Bir şeyleri kaçırmışım gibi hissettim.

Cumartesi günü evde oturup bunun üzerine düşünmek yerine, Ellie'nin ona eşlik etmem için beni ikna etmesine izin verirdim. Bazen aklına mutlaka sahip olması ya da yapması gereken bir şey gelirdi ve beni şehrin dört bir yanındaki bu belirsiz yerlere sürüklerdi.

küçük dükkanlar. Bu sefer beni 30 dolara ikna etmesine izin verecektim.

Bruntsfield'a bir dakikalık yürüme mesafesinde. Michael öncesi yıllarımda Bruntsfield'da yaşıyordum. Burası şehrin küçük dükkanları olan küçük bir bölgesiydi. Öğrenciler arasında popülerdi. Burayı özlediğimi söyleyebilirim ama bu özlem Ellie gibi tapılacak derecede sinir bozucu bir en iyi arkadaş ya da onun kardeşi Braden, şu anda beni çıldırtmakta olan adam.

Bruntsfield yolculuğunun bir amacı vardı. Ya da en azından Ellie bana böyle söyledi. Görünüşe göre, "en güzel elbiselerin" satıldığı küçük bir giyim butiğinin önünden geçmiş.

Vintage ayakkabılar hiç" ve Ellie onları almadığı için kendini tekmeliyordu. Geri döndük, dükkânı ve umarım ayakkabıları bulmaya çalışıyorduk.

"Beni dinliyor musun ki?" Ellie sordu, alaycı bir sesle. Kısa sarı saçları yüzüne dökülürken beni incelerken sesinde bir gülümseme vardı.

"Tabii ki." Gerçekten dinliyordum. Çoğunlukla. Tartışmanın arkadaşımız Jo ve onun yeni erkek arkadaşıyla ilgili olduğunu biliyordum,

Cameron. "Bana Cam'in taşınacağını düşünüyorsun Jo ile oldukça hızlı mısın?" Ses tonumda hafif bir soru imasıyla sordum, çünkü amacın bu olup olmadığından çok emin değildim

yapmaya çalışıyordu.

"Birazcık. Öyle değil mi?"

Kesinlikle. "Uh-huh." Ben de öyle yaptım. Ancak bir ses Cam'in iyi bir adam olduğunu söylüyordu. "Ama bunun kötü bir şey olduğunu sanmıyorum. Aslında, onun başına en iyi şey olduğunu düşünüyorum."

Ellie omuz silkti. "Ondan hoşlanıyorum. . Sadece Jo'nun incinmesini istemiyorum."

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Ne zamandan beri bu kadar ... normal

oldun?"

"Normal mi?" diye ters ters baktı bana. "Romantik değil mi demek istiyorsun? Romantizmin gerçekliğin önüne geçmesi gereken zamanlar olduğunun farkındayım. Jo'nun işi zor. Her ne kadar Cam'in harika biri olduğunu düşünsem ve onları desteklesem de, umarım gerçekten onun yanında olur. Bu hafta sonu onu ailesiyle tanıştırmak için eve mi götüreceksin? Ona ciddi olduğunu söylüyor. Umarım ciddidir."

Ellie'nin ihtiyatı beni şaşırtmış olsa da, nereden geldiğini anlıyordum. Arkadaşımız Jo'nun kafası karışmıştı. Çünkü onları yanlış sebeplerden dolayı seçmişti. Küçük kardeşine ve alkolik annesine bakmak için mücadele eden Jo, her zaman maddi güvencesi olan erkekleri seçmişti. Cam o adamlardan biri değildi. Bir grafik tasarımcısıydı. George Street'teki gösterişli küçük bodrum barı Club 39'da Jo ve benim yanımda barmenlik yapıyordu. Kıvılcımlar başlamıştı. Yine de tanışır tanışmaz uçmaya başladılar ve Jo sonunda tüm aptalca flört kurallarını bir kenara bırakıp onu kendisi için istiyor gibi görünen bir adama şans verdi.

Ellie'nin çekincelerini anlamama rağmen onlarla aynı fikirde değildim ve sonunda Ellie'yi ikna etmeye çalışırken kendimi kendi erkek arkadaşından uzaklaştırırken buldum. "Bence o ciddi. Bence aralarında bir bağ var. Böyle birine uyum sağladığınızda bunu yavaşlatmanın bir yolu yok. Braden'la bu kadar inatçı olmasaydım, muhtemelen birbirimizle tanıştıktan birkaç hafta sonra anlaşmıştık."

Gizemli, ketum bir gülümseme Ellie'nin dudaklarıyla flört etti. Bu da ne? ?

"Ne? Bir şey mi kaçırdım? Komik bir şey mi söyledim?"

"Hayır," diye aceleyle cevap verdi, gözleri yukarıya doğru kayıyordu. eski Evanjelist kilisesi. Aniden durdu. ". "Burası neresi?"

Etrafa bakındım. Eski bir kilise yoktu. Görünürde ayakkabı yok.

Ellie saatine baktı ve sonra dışarıdaki trafiğe baktı.
kavşağa baktı, sonra saatine , sonra tekrar yola baktı . . .

"Ellie?" Günün olayları bir yapbozun parçaları gibi yerli yerine oturmaya başladığında kalbim güm güm atmaya başladı. "Neler oluyor?"

Gözleri benimkilere çarptığında kocaman olmuştu.

", Ellie, ne ? Beni ."

Ancak bu kez dudakları sıkı sıkıya kapalıydı. Kelimenin tam anlamıyla. O kadar sıkıca kapanmışlardı ki renkleri akıyordu. Gözlerini tekrar yola çevirdi ve omuzlarının rahatlamasını izlerken bakışlarını takip ettim.

Yaklaşan siyah bir taksiye gülümsüyordu.

O heyecanlı, gözleri sevinçten parılayan gülümseme bana doğru döndü. "Ben şimdi gidiyorum."

Uh . . .

O geçip az önce geldiğimiz yoldan geri dönerken arkamı döndüm.

Şaşkınlıkla ellerimi havaya kaldırdım. "Ellie?"

Omzunun üzerinden bana bakarken hâlâ sırtıyordu. Arkamı işaret etti ve siyah taksinin yanımdaki kaldırıma yanaştığını görmek için geri döndüm.

Kapı açıldı ve beni şaşırtıcı ama her zaman çok hoş karşılanan bir manzara karşıladı.

Erkek arkadaşım.

"Braden?" Bana doğru eğildiğinde ona tuhaf bir gülümseme verdim. Üzerinde o çok sevdiğim üç parçalı, pahalı takım elbiselerinden biri vardı. Bu koyu griydi ve geniş omuzlarına ve fit fiziğine mükemmel bir şekilde oturuyordu. İlk kez karşılaştığımız bu yerde, o takım elbiseyle takside otururken onu görmek...

Bakışlarındaki yoğunluğu ve oturduğu taksinin zemininin koyu kırmızı gül yapraklarıyla dolu gerçeğini nihayet idrak ettiğimde kalp atışlarım durma noktasına geldi. Siktir, siktir, siktir, siktir. Bu sabahki dikkat dağınıklığı, beni

... hepsi bir araya geldi ve bunun ne anlama geldiğini fark ettiğimde nefesim kesildi.

"Atla," dedi, sesi alçaktı, tartışmaya yer bırakmıyordu.

Bacaklarım titreyerek uzattığı eli tuttum ve başımı eğdim, ve beni taksinin bankında kendisine yakın bir yere oturtmasına izin verdim. "Braden, nedir ..." Gri süet bir yüzük kutusu tuttuğunda sözlerim yarım kaldı.

Etrafımdaki her şey durdu.

Ne taksi, ne gül yaprakları, ne de meraklı taksi şoförü vardı. Dikiz aynasından bize sırtıyor, trafik yok... Braden ve benim için çok şey ifade eden yüzük kutusundan başka bir şey yok.

Yıllar önce benim için anlamı olan her şeyi kaybetmişim.

Bunu kaybetmek beni kaybolmuş bıraktı.

Braden'a kadar.

Ona hayatının kavgasını vermişim.

Beni onu sevmenin ikimiz için de en iyisi olduğuna ikna etti, ama o kazandığında, sonunda bu gerçeği anladığımda, yolumuzun her zaman pürüzsüz olmayacağını biliyordum. O an geldiğinde panik atağımı durdurmak için kahverengi bir kese kağıdı arayacağımı düşünmüştüm. Şaşırtıcı bir şekilde, böyle bir şey hissetmedim. Evet, korku oradaydı. Teslim olma korkusu... sadece onu hayatın öngörülemezliği karşısında kaybetme korkusu. Ancak, korkumdan daha büyük olan heyecanımdı. Bu imkansız, kendi iyiliği için fazla anlayışlı, kibirli, inatçı, nazik, şefkatli, seksi adamın hayatımın geri kalanını onunla geçirmemi isteyeceği için duyduğum heyecan.

Braden'ın soluk mavi gözleri, zarif ve sade bir platin yüzüğü ortaya çıkarmak için yüzük kutusunu çevirerek açarken duyguyla parlıyordu

Prenses kesim pırlantanın yükseltilmiş bir çatalın üzerine tünediği ve her iki yanında küçük bir pırlantanın yer aldığı bant.

Tam benlikti.

Kahretsin, beni çok iyi tanıyordu. Ağlama, !

"Jocelyn," sesi sertti, sanki kelimeleri çıkarmakta zorlanıyor gibiydi. "Sen benim en iyi arkadaşımsın. Benim her şeyim. I

Seni seviyorum ve hep seninle olmak istiyorum. Evlen benimle. Sen her şeyi berbat çalışacağına söz verirsen, ben de her şeyi berbat etmemeye çalışacağıma söz veriyorum."

Bir kahkaha patlattım, konuşamadan başımı sallarken ben söylemeden gözyaşlarım döküldü. Braden kocaman sırttı ve ben de ağzını dudaklarımda hissetmek için ona uzandım. Gözyaşlarım ateşli öpüşmemize karıştı ve sonunda beni bıraktığında ikimiz de biraz nefes nefese kalmıştık. Titreyen elimi tuttu ve yüzüğü parmağıma taktı. İkimiz de sol elimde parıldayan elmasa baktık. Midem ve kalbim yerinden fırlayacak gibiydi.

Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirerek elini sıkıca kavradım ve sevgili yüzüne baktım.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım kısık sesle. "Sen benim en sevdiğim insansın." Gözlerimden yine yaşlar süzüldü. "Ve eğer bu an sırasında ağladığımı birine söylersen, bir yıl boyunca seks ."

Sıcak, boğuk kahkahası içime yayılırken Kollarını bana ve beni kendine çekti. Kendi kollarımı omuzlarına doladım, ağzıma karşı "Denediğini görmek isterim" diye mırıldanırken lezzetli bir beklentiyle titriyordum.

Ukala, kibirli mağara adamı. "Evlilik ukalalığı senden söküp alacak," diye mırıldandım.

"İçimdeki ukalalığı söküp atacak tek şey orgazm taklidi yapman. Ve bunun yakın zamanda olacağını sanmıyorum."

"Hmm." Burnumu onunkine yaklaştırdım, bacaklarımda arasındaki karıncalanma giderek artıyordu. "Bay Carmichael."

"Bay Carmichael, sanırım çakırkeyif oldum." Anahtarı çevirirken omzumun üzerinden ona tuhaf bir gülümseme attım.

Kapı.

Ellie ve Adam'la kutlama içkileri içmekten yeni dönmüştük. Dürüst olmak gerekirse, sanırım Braden ve ben kutlama gecemizde birlikte sakin bir gece geçirmeyi tercih ederdik. ama Ellie'nin buna hiç niyeti yoktu ve Club 39'daki meslektaşım Alistair bize iki şişe Şampanya indirimdeydi, bu yüzden şikayet etmiyordum. Eğlenceli bir gece olmuştu.

Kapıyı iterek Braden'in güçlü ellerini kalçalarımdayken, ılık nefesini kulağımda hissettim ve usulca "Sarhoş musun?" diye sordu.

Sırıttım, o arkamdayken dairemize adım attım. "Çakırkeyif."

Bu doğruydı. Kendimi biraz sersemlemiş ve normalden daha konuşkan hissediyordum ama görüşüm netti ve koordinasyonum sağlamdı.

"Emin misin?"

Arkamı dönerek yanından geçtim ve kapımızı iterek kapattım, kilidi çevirirken göğüslerimi göğsüne yasladım. Onunla buluşmak için başımı arkaya eğdiğimde hâlâ sırtıyordum.

ateşli bakışlar. "Sevişecek kadar ayık ama özellikle ateşli olacak kadar sarhoş olup olmadığımı merak ediyorsan, cevabım evet."

Braden gülümsemeye karşı koydu. "O pis ağzını ne kadar sevdiğimi sana hiç söylemiş miydin?"

Evet, birçok kez. "Umarım öyledir," diye takıldım, "Çünkü uzun bir süre senin pis ağzın olacak." Elimi sert göğsünün üzerinde gezdirdim.

"Gelmekten bahsetmişken ..."

Kalçamdaki eli sıkılaştı ve gözlerimi tekrar onunkilere . Beni şaşırtacak şekilde, alaycı bir ifadeden gergin bir ifadeye geçmişti. Bu bakışı iyi biliyordum. Nişanlım oyun oynama havasındaydı.

"Mağara adamı." Titredim, göğüslerimin uyarılmayla şiştiğini hissettim. "Soyun," dedi sessizce, ölümcül bir ciddiyetle.

Karıncalanmalar başladı. "Burası mı?"

önündeki boşluğu işaret etti, koridorumuzun tam ortasında idi. "İşte."

"Tamam," diye kabul ettim. "Ama yarın patronluk taslayacağım."

Bana küçük bir onay işareti verirken gözlerindeki yoğunluk bir anlığına hafifledi. Tabii ki

buna razı olmak. Benim cinsel patronluk versiyonum üstte olmakta ısrar etmektir ve bu Braden'ın favorisi olmasa da cinsel pozisyon, kesinlikle bundan ve manzaradan hoşlanıyordu.

Gözlerim kilitlenmişti, aramızda gösterinin tadını çıkarmasına yetecek kadar mesafe kalana kadar geriye doğru birkaç dikkatli adım attım. Önce hafif blazer ceketimi çıkarıp ayaklarımın bıraktım, sonra da siyah kolsuz ipek gömleğimin ilk düğmesine uzandım.

"Yüzük hariç her şey," diye mırıldandı Braden, ön kapımıza yaslanıp kollarını göğsünde, bir bileğini diğerinin üzerinde kavuştururken yüz ifadesi için için yanıyordu. Duruşu rahat, hatta muhtemelen sıkılmış olduğunu gösteriyordu. Ancak gözleri henüz çıplak bile olmayan tenimi yakıyordu.

Emriyle ürperdim, kendi bakışlarım sol elimin dördüncü parmağındaki ışıltıya kaydı. Braden'ın bir sahiplenici bir çizgi. Benimle tanışana kadar böyle bir şey olduğunu bile bilmiyordu. Benim başka biriyle birlikte olduğum düşüncesi onu kesiyordu, tıpkı onun başka biriyle birlikte olduğu düşüncesinin beni kestiği gibi. Bu aramızdaki inkar edilemez bağın bir parçasıydı. Daha da , beni kazanmasını zorlaştırmıştım. Bu kasıtlı değildi, inanın bana. Bununla birlikte, beni kazanmanın Braden'a sadece huzur vermekle kalmadığı, aynı zamanda kendisini bir fatih gibi hissettirdiği izlenimine kapıldım. Bunu asla kabul etmezdi ama nişanlımı tanıyordum ve o kesinlikle mağara adamı zihniyetine sahipti.

Böylece, onun önünde durmamın, üzerimde Her zaman sadece onun olacağıma dair verdiğim sözün sembolünden başka bir şey değildi, onun için büyük bir tahrikti. Bu da benim için büyük bir tahrik demektir.

Parmaklarım düğmeli gömleğimden kulaklarımdaki çıtçıtılara kaydı. Onları çıkardım ve büfeye uzandım, onları oraya bıraktığımda metalin tahtaya çarparken çıkardığı ses koridoru doldurdu. Ardından taktığım kolyeyi ve ardından saatimi çıkardım. Yüzük hariç tüm mücevherleri çıkardıktan sonra gömleğime geri döndüm.

Braden'ın solgun gözleri çoktan parlamaya başlamıştı.

Gömleğimin düğmelerini yavaşça açarken benimkileri de ona tuttum, silkiyordum, böylece kumaş kollarımdan aşağı kayıyor ve yere düşüyordu.

Sırada kalem eteğimin fermuarı vardı. Adım adım aşağı kaydardım ve Braden'ın çenesindeki kasların sesle birlikte esnemesinin keyfini çıkardım. Gözlerimi indirdim.

Şimdiden sertleşmişti.

Meme uçlarım sıkılaştı ve nefesimin beklentiyle kesildiğini hissettim.

Eteğim yere düştüğünde içinden çıktım, Kendi dengeme hayret ediyordum. Hâlâ çakırkeyiftim ve çakırkeyiflik, üç santimlik topuklu ayakkabılar ve iyi bir denge genellikle bir arada bulunmazdı. Neyse ki zarafetimi korudum ve eğilerek

topukluları çıkardım. Ayaklarımın üzerinde doğruldum ve arkamdan sütyenimin kopçasına uzanırken gözlerimi kaldırıp Braden'ı tekrar izledim. Kancasını açtım ama askıları yavaşça aşağıya doğru sıyırdım, kumaşı vücudumdan uzaklaştırıyor.

Göğüslerimin ve areolalarımın üzerinde tüylerim diken diken oldu, meme uçlarım küçük noktalar halinde sertleşti. Braden'ın ereksiyonu takım elbisesinin pantolonuna baskı yapıyordu ve ben memnun bir gülümsemeyi gizliyordum. Çünkü Bir sürü küçük göğüslü kadınla çıkmış biri, Braden kesinlikle D-cups'ıma takıntılıydı. Bacak adamlığından göğüs adamlığına geçmişti.

Bacaklarımı değil, çünkü onları da kesinlikle seviyordu.

Farkında olmadan dudaklarımı yaladım, külotumu yavaşça aşağı iterken gözlerinin parlamışını . Uyarılmamdan dolayı ıslanmışlardı. Braden'ın bana dokunması, vücudumda sadece onun gözleri varken ne kadar ıslak olduğumu hissetmesi için ölüyordum.

"Şimdi ne olacak?" Sessizce sordum, sesim kalındı.

Gözleri her dokunan bir yol açtı. "Saçlarını indir."

Elimi uzatıp saçlarımın tokasını açarken ona sıırttım, Dalga kütlesinin sırtımdan aşağı düşmesine izin verdim. İğneleri büfenin üzerine fırlattım ve başıma masaj yaptım, göğüslerim hareketle birlikte kışkırtıcı bir şekilde yükseldi. "Peki ya şimdi?"

Kapıdan ayağa kalktı, alçak, gürleyen ses tonuyla cevap verirken rahat duruşu kayboldu, "Şimdi yatak odasına yürü, yatağa sırt üstü uzan, kollarını uzat Başının üstüne koy, bacaklarını aç ve beni almaya hazırlan. Sert ve derin."

Arzu karnımdan geçip doğrudan merkezime doğru . İtiraf etmeliyim ki bu kadar kendinden emin ve Braden yataktaydı. Yine de fazla otoriter olmasına izin veremezdım. "Eğer senin için bacaklarımı açıyorsam, her şeyden önce ağzını bacaklarımın arasına sokmanı istiyorum."

Bana hafifçe gülümsedi ve bilmiş bir şekilde başını salladı.

"Anlaştık." "Anlaştık." Ben de ona şımarıkça gülümsedim ve döndüm, nefesinin kesildiğini duyunca bir güç dalgası hissetti.

Yatak odamıza doğru yürürken, "Sonra, yüzüstü yatmanı ve o muhteşem kıcını havaya kaldırmanı istiyorum," dedi.

Odamızda kaybolmadan önce "Önce ağzın," diye cevap verdim.

Serin çarşaflarımızın üzerine sürünerek uzandığımda ve sırtüstü dönüp kollarımı başımın üzerine uzatıp bacaklarımı açmadan önce başucu lambasını yaktığımda kalbim heyecandan hızla çarpıyordu.

Böyle bir pozisyonda olduğum için tüm vücudum titredi.

Braden kapıda belirdiğinde gözlerim kapıdaydı ve nabzım hızla .

"Siktir," diye nefes alarak bana doğru ilerledi ve kıyafetlerini benden çok daha hızlı bir şekilde çıkardı. "Nasıl bu kadar şanslı olabildim?"

"Bu yıl çok uslu bir çocuk oldun," diye takıldım.

Pantolonunu ve boxer külotunu aşağı indirirken düşük ışıkta şeytanca gülümsedi. Yatağı doğru ilerlerken aç bakışlarım onun kocaman, zonklayan ereksiyonuna yerleşti, güzel elleri açık bacaklarıma doğru kayıyordu. "Peki sen iyi bir kız oldun mu, Jocelyn?"

Kalçalarımlı yukarı kaldırdım, ona sessizce ağızını üzerimde istediğimi ve yanmadan önce hemen üzerimde olmasını istediğimi söyledim. "Evet," diye nefes aldım. "Bu yıl hiçbir yetişkin erkeğı ağılatmadım. Geçen seferkine göre bir gelişme diyebilirim. Şimdi bana dil."

Elleri kalçalarımlı kavradı. "Burada yetkili kim?"

Alay etmeye başlamış olmama rağmen sabrım tükeniyordu. İşleri hızlandırmanın bir yolunu biliyordum. "Ağızını üzerime koy Braden, lütfen."

Hırıltısı, kafasından önce duyduğum son şeydi. alçaldı ve dili dudaklarımlı ayırdı. Dudaklarının arasında emmeden önce klitorisimin etrafında defalarca dönerken, ona karşı sallandım ve yapının başladığını hissettim. Daha fazlası için nefes nefese yalvarışlarım daireyi doldurdu, dili aşağı inip içime girerken parmaklarım çarşafıara kıvrıldı.

"Braden," diye soludum, ellerim otomatik olarak saçlarına uzandı.

Bu onu hemen durdurdu. Gözlerinde ateşle bana bakarak, "Ellerini geri çek," .

İstedini anında yaptım ve Braden bana eziyet etmeye geri döndü.

Tam orgazmın eşiğine gelmişken durdu. "Ne yapıyorsun?" Vücudumda yukarı doğru hareket ederken nefes nefese kaldım.

Bana önce ağızını açacağına söz vermişti.

Parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek ellerimi yatağı sıkıca tuttu. Göz göze geldiğimizde başparmağının nişan yüzüğümün üzerine hissettim. "Nişanlım olarak ilk kez benim sikimin etrafında boşalmanı istiyorum."

İç kaslarım sıkıştı ve tepkim şaşırtıcı derecede uysaldı. "Tamam."

Ağız benimkinin üzerinde hareket ederken, içime girdi.

Sertti. Derindi. Ve güzeldi. Her zamanki gibi.

Bölüm 2

Görev Tamamlandı

"Kulüp 39'dan ayrılmayı düşünüyorum," diye seslendim Braden'a yatak odasından. İşten her zamankinden erken gelmişti ve mutfakta bize kahve yapıyordu.

"Neden?" diye verdi. "Hoşuna sanmıştım."

Üzerinde çalıştığım bölüme daha sonra karar vererek dizüstü bilgisayarımı kapattım. Braden'ın bir iş gününü saat beşte bitiriyordu ve ben de bu durumdan faydalanmaya kararlıyım.

Mutfağa doğru ilerlerken masayı durdum. Braden'ın dizüstü bilgisayarı açıldı, etrafı kağıtlar ve kupürlerle çevriliydi. "Um ..." Kahvesine şeker karıştırırken ona baktım. "Seninle hafta sonlarını kaçırmaktan bıktım ve Jo gidiyor, bu yüzden ..."

Elimle

masaya. "Bütün bunlar da ne?"

Bana kahvemi uzattı. "Düğün planları." "Düğün planları mı?"

Braden dizüstü bilgisayarının başına oturdu ve yanındaki koltuğa oturmam için bana başıyla işaret etti. "Bu işi organize edeceğimi söyledim ve sen de yardım edeceğini söyledin. Senin fikrini almadan hiçbir şeye son şeklini vermeyeceğim."

Bu işi devralmaya karar verdiği için ona minnettarım.

Düğünümüzü pembeleştirmeye kararlı olan Ellie'den düğün planlarını aldıktan sonra Braden'a yardım etmeyi kabul etmişim. Kahvemi yudumlarken oturdum ve her şeye baktım. Pek bir şeye benzemiyordu,

ama kararlarımız binlerce pound değerindeydi, bu yüzden emin olmam gerekiyordu. Düğün masraflarını paylaşmaya karar vermiştik, ki nişanlığın mağara adamı zihniyetine olan eğilimi düşünülduğünde bunun çok evrimsel olduğunu düşünmüştüm.

"Peki elimizde ne var?"

"Kilise rezerve edildi, ancak resepsiyon mekânı konusunda bir karar vermemiz gerekiyor." Braden dizüstü bilgisayarı bana doğru çevirdi. "Balmoral Oteli'ni beğendim. Fiyatlandırdım. Sen ne düşünüyorsun?"

Otelin ona gönderdiği PDF'e bakıyordum ki kapımız çaldı ve ardından kapı açıldı. Bu ya Ellie'nin ya da Adam'ın geldiği anlamına geliyordu.

"Benim!" Ellie seslendi. "Daha ileri gitmeden önce, ikiniz de giyindiniz mi?"

Gülerek, öyle olduğumuzu söyledim. Yol boyunca bir yerde Braden'la birlikte vahşi maymun seksi dışında bir şey yapmadığımız izlenimine kapılmıştı.

Kız kardeşi kapı aralığında belirdi, genişçe gülümsüyordu. Elinde nefis kokulu yiyeceklerle dolu bir torba tutuyordu. "Braden bana düğün planlarından bahsetti. Hint yemeği getirdim!"

"Seni düğün planlarından kovmuş olsam da kalmana izin vermeyeceğim çünkü paket servis getirdin." Yemeği tabaklamasına yardım etmek için yerimden kaydım.

"Biliyorum." Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Ama bu heyecan verici. Sadece verdiğiniz kararları görmek için burada olmak istedim."

Braden ona sertçe bakarak, "Bu kararları reddetmek yok," diye mırıldandı. "Zaten bu yüzden düğün organizatörü oldum."

"İyi olacağım." Söz verdi. "Sana bunları getirdim." Ben tabağı karıştırırken bana beyaz bir plastik torba uzattı.

"Ne oldu?" Temkinli bir şekilde sordum.

"Mumlar." Ellie ceketini silkti. "Ben beri burası çok çıplak. Bunların burayı biraz daha ev gibi yapabileceğini düşündüm."

Braden'la eğlenen bir bakış paylaşarak tezgâhın üzerine koydum. Ellie'nin dağınıklığı sevdiği bilinirdi. Onun çıplak

normal bir insanın çıplak fikri değildi. "Biz minimalistiz. Ama teşekkürler."

"Ooh," diye Ellie Braden'ın omzunun üzerinden dizüstü bilgisayar ekranını eğerken. "Balmoral mı? Ne düşünüyorsun, Joss?"

"Bence çok güzel," diye dürüstçe cevap verdim, fotoğraflara baktıktan sonra kararımı çoktan vermiştim. Braden'ın fikirlerine katılıyorum. Bu, süreci çok daha az baş ağrıtıcı hale getirecekti ve aynı zevki paylaşmıyor değildik.

"Öyle mi?" diye sordu.

"Kesinlikle." Elimde bir tabak köri ve pilavla ona yaklaşırken gözlerim yere kaydı. Bakışlarım Ellie'nin ayaklarına takıldı. Els'e "Tatlım, son zamanlarda ayaklarına baktın mı?" diye sorarken gülümsememeye çalıştım ama başaramadım.

Ellie şaşkınlıkla burnunu kırıştırarak yere baktı. İç çekti. "Lanet olsun."

Merak eden Braden da tabağını benden aldıktan sonra yere baktı ve hemen köri lokmasını yuttu.

Güldüm.

Ellie iki farklı ayakkabı giyiyordu. Benzer tarzda dairelerdi ama biri kesinlikle kahverengi, diğeri siyahtı. "Bütün gün New Town'da dolaşıp durdum.

Bu."

"Pek çok kişinin ayaklarını fark ettiğinden şüpheliyim, Els."

Ayakkabılarını tekmeledi ve hepimiz masanın etrafına yerleştik, yemek yiyor ve plan yapıyorduk. Aslında tüm planlamayı Braden yapmıştı, bu yüzden çoğunlukla onun önerilerine başımı sallamak ve Ellie çiçeklerle ilgili fikirlerini fazla dile getirdiğinde ağzını kapatmakla yetiniyordum.

Ellie'nin telefonu çaldığında tam yatıyorduk. Arayan Adam'dı ve onunla birlikte olmak istiyordu, gerçi kızardığına bu isteğin o kadar kibar ya da cinsel imalardan yoksun olduğundan şüpheliydim.

Aceleyle ayağa kalktı, bana gülümsedi ve kardeşinin yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu eğlenceliydi. Bana izin verdiğin için teşekkürler.

çökertin. Yakında konuşuruz!" Mutfaktan dışarı süzüldü, zihninde çoktan daireden ve Adam'dan ayrılmıştı.

"Adam'a selamımı söyle!" Ona seslendim.

"!" Kapı onun ardından çarptı.

Tabağımı ittim ve çenemi avucumun içine alarak Braden'a gülümsedim. "Tüm bunları yaptığın için teşekkür ederim."

"ederim." Gülümsemesi esnemeye dönüştü. Elini saçlarında gezdirdi, bitkin görünüyordu. "Planlamamız gereken tek şey bekârlığa veda geceleri."

Bekârlığa veda partisine İngilizler bekârlığa veda partisi, bekârlığa veda gecesine de bekârlığa veda partisi diyorlardı.

"Ellie ve Adam bunları organize etmeyecek mi?"

"Evet, en azından bu da bir şeydir."

Öfkelendim. "Senin için değil. Adam'ın senin için şık bir çay partisi düzenleyeceğinden şüpheliyim."

"Hayır," diye sırttı Braden. "Kumarhane gecesi." Surat astım. "Kumarhane gecesi istiyorum."

"Bir kumarhane gecesi geçirin. Adama Ellie'yi doğru yönde dürtmesini söyleyeceğim."

"Partilerimizi aynı yerde bitiremeyiz." Braden bana doğru eğildi, bakışları meraklıydı. "Neden olmasın?"

Cevabın oldukça açık olduğunu düşündüğüm için soruya şaşırdım ve birkaç kez göz kırptım. "Çünkü bekarlığımızın son gecesini kutladığımız sembolik bir akşam olması gerekiyor."

"Ama biz bekar değiliz. Sertifika olmadan da evliyiz. Bunun sembolizmini değiştirelim. Birlikte kutlayalım. Hayatımızın geri kalanında nasıl devam etmek istiyorsak öyle kutlayalım."

Bana bakışını seviyordum. Her şeyle doluydu. "Sen kesinlikle herkesi etkileyebilirsin," dedim ona sessizce.

Sırttı. "Bu fikri beğendiğin anlamına mı geliyor bu?"

"Bu fikre bayıldım. Söylediğin her şeye bayıldım. Ama Ellie'nin bu konuda heyecanlı olduğunu biliyorum, bu yüzden arkadaşlarımıza istediklerini vereceğiz."

Braden gözleri parlayarak, "Adam striptizcilerden bahsetti," diye beni uyardı.

"Eğer Adam senin için striptizci ayarlarsa, Ellie'yi de benim için striptizci zorlarım."

Braden kıkırdarak sandalyesine geri yaslandı. "Striptizci olmaması konusunda anlaşılm."

Su bardağımlı kaldırdım ve Braden'ın da aynısını yapmasını bekledim. "Striptizcilere değil."

"Striptizcilere değil," diye tekrarladı.

"Bunu evliliğimiz için bir slogan haline getirelim." Braden gülererek başını salladı. "Bunu garanti edebilirim."

Planlarımızı işaret ettim ve ona gülümsedim. "Gece için işimiz bitti mi? Şimdi bir filmin önünde uzanabilir miyiz?"

"Kesinlikle."

Birlikte bulaşıkları temizledik ve düğün planlarını ortadan kaldırdık. Yarım saat sonra birlikte kanepeye uzandık, başım Braden'ın göğsünde, onun kolu sırtımda, izleme başına ödemeli bir aksiyon filmi izliyorduk.

Kırk dakika sonra başımı arkaya yatırıp yüzüne baktım ve "Bazen bunu hayatımın sonuna kadar seninle yapabileceğime inanamıyorum" dedim.

Duygularıma şaşırın Braden bana baktı, gözleri eğlenceyle parlıyordu. "Ne? Film izlemek mi?"

"Evet," diye dürüstçe cevap verdim. "Kollarına uzan ve berbat bir film izle. Başkalarına basit gelebilir ama benim için her şey demek."

Başparmağıyla yanağımlı okşamak için uzandığında yüzündeki eğlence ifadesi yerini çok daha yoğun bir ifadeye bıraktı. "Barı bıraktığına sevindim."

"Öyle mi?"

"Evet. Orada çalışmandan hiç hoşlanmadım ve hafta sonları seni özölüyorum."

"Neden bir şey söylemedin?"

"Çünkü mutlu görünüyordun. Öyle kalmanı sağlamak benim hayat misyonum gibi bir şey," diye alay etti.

Sırıttım. "Anladım. Görev tamamlandı. Bir sürü yeni arkadaşım var, yani artık sosyal hayat için bara ihtiyacım yok. Yazılarıma ve bize konsantre olmak istiyorum. Bu hafta istifamı vereceğim."

Braden başıyla onayladı ve beni daha da sıktı. "Kulağa hoş geliyor, bebeğim."

Ona sokularak memnun bir iç geçirdim ve bakışlarımı tekrar filme çev. "Pfft. "Birbirimizin sıcaklığını içimize çekerken ekranla alay ettim. "Sanki bir polis halka açık bir yerde ateş etmeye başlar. İzlediğimiz bu saçmalık da ne?"

"Sanırım 'her şey senin için' gibi bir şeydi." "Hmmp. Peki, biraz daha fazla olursak olacak kiralama seçimlerimizde seçici olmalıyız. Oh, Tanrım," diye inledim ekrana . "Bu adam bir alet."

"Jocelyn?" Braden kolunu bana doladı ve başımı kaldırıp ona baktığımda sıırttığını gördüm. "Bil diye söylüyorum, bu benim için de her şey demek." Televizyona dönmeden önce bana tatlı bir öpücük vermek için eğildi. "Belki de fıstık galerisinden gelen yorumlar hariç."

Bölüm 3

Düğün

Ellie'nin üvey babası ve dolayısıyla Braden ve benim için baba figürü olan Clark, kolumu dirseğinden geçirdi ve başımı okşadı.

elini rahatlatıcı bir şekilde.

Bu hareket üzerine onun nazik yüzüne sertçe baktım. "Ne dedin? Gergin mi görünüyorum?"

Bana yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Birazcık."

"Gergin görünmek istemiyorum," diye fısıldadım. Ağzı gülmese de gözleri kesinlikle gülüyordu.

"Sadece derin bir nefes al."

Kilisenin kırmızı halı kaplı koridoruna açılan çift kapının görüş alanının dışında duruyorduk ve nedimelerim koridorda yürümeye başlamışlardı bile. Bu neredeyse benim sıram.

Düğün günümüzün geldiğine inanamıyordum. Nişanımın ertesi günü uyandığımda Ellie'nin elinde bir demetle kapımı çalması çok uzun zaman önceymiş gibi gelmiyordu. Elinde gelin dergileri vardı. Şüpheyeye düştüğüm anlar olsa da, onları şiddetle geri püskürtmüştüm.

Kendimi koridorun dibinde dikilirken ve çıldırmış halde bulmak bir tür şok oldu.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

Derin nefes al.

Panik atak geçiremezdim. Hayatımın geri kalanını Braden ile geçirmek istiyordum. Sorun şuydu ki, çok korkuyordum.

her şeyi berbat etmenin bir yolunu bulacaktım. Kararlı ve sevgi dolu bir ilişki yaşayabileceğimi kendime aylarca kanıtladıktan sonra bile hâlâ korkuyordum. Onu inciteceğimden korkuyordum.

"Ya bunu berbat edersem?" Mırıldandım.

Clark'ın eli benimkinin üzerinde sıkılaştı. "Mükemmel olmayacak çünkü hiçbir evlilik mükemmel değildir. Kavgaya edecek, çatışacak, istemediğiniz şeyler söyleyeceksiniz. Birini sevdiğinizde,

Böyle şeyler olabilir. Ama Joss" -başını eğerek bakışlarımı karşıladı- "ikinizin birlikte yaşayacağı iyilikler her zaman kötülüklerden daha ağır basacaktır." Gülümsedi. "Ve sanırım Braden onu kovmak için yapabileceğin pek bir şey olmadığını kanıtladı."

"Doğru." Elini sıktım ve titreyerek derin bir nefes aldım. "Teşekkürler."

"Bir değil. Şimdi yapalım şu işi."

Çift kapı açıldığında gitarist ve kemancının tınları daha da yükseldi, Paul Weller'ın "You Do Something to Me" şarkısının enstrümantal versiyonu tüylerimi diken diken etti. Kilisenin halı kaplı koridoruna adım attık ve ilk başta tek görebildiğim çiçekler, bana bakmak için dönen konuklar, onların onaylayan gülümsemeleri ve meraklarıydı. Clark'ın, beyaz zambaklardan oluşan buketimi şiddetle tuttuğum elimi sıkması üzerine Şampanya altından ince sazların arasına serpiştirilmiş, odaklanmaya başladım. Gözlerim nedimelerim Ellie, Hannah, Jo, Rhian ve Liv'i buldu; yere kadar uzanan şampanya rengi elbiselerini giymiş, zarif ve mutlu görünüyorlardı. Yaklaştıkça Ellie'nin ağladığını görebiliyordum. Elodie'yi ön sıralarda Cam, Cole, Jo'nun amcası Mick, yeni kız arkadaşı Dee, Cam'in en iyi arkadaşları Nate ve Peetie ve Peetie'nin kız arkadaşı Lyn ile birlikte yakaladım. Burada ailemden kimse yoktu, bu yüzden salonu gelin ve damat tarafı olarak ayırmamaya karar vermiştik.

Yine de sadece Kulüp 39'dan meslektaşlarım vardı. Diğer herkes Braden ve Nichols'ın ortakları ya da arkadaşlarıydı. Ailesi. Ve tabii ki kof sosyetik annesi de gelmemiştii. Kendini hissetmiyordu. Daha çok

Geçen yıl Noel'de tanışmıştık ve ben ona karşı olan hoşnutsuzluğumu açıkça belirtmiştim.

Gözlerim mihrabın karşı tarafında duran Adam ve Dec'i buldu. Onlar da Clark ve Braden gibi Prens Charlie olarak adlandırılan gri bir ceket ve ona uygun üç düğmeli bir yelek giymişlerdi. Şampanya rengi ipek kravatları koyu gri gömleklerinin üzerinde karmaşık bir şekilde düğümlenmişti, Carmichael'lar Stewart klanıyla ilişkili oldukları için Stewart gri tartanı giyiyorlardı. Adam'ın nazik, destekleyici gülümsemesi sonunda Braden'a bakmamı sağladı.

Koridorda yürürken neredeyse sendeliyordum.

Gözlerindeki bakış göğsüme fiziksel bir baskı uyguluyor gibiydi. Oradaki sevgi boğazımın daralmasına neden oldu ve yüzmeye çalışırken Clark'a daha fazla yaslandım Braden'a doğru gelinliğimle. Gelinliğim sadeydi. Kalp şeklinde bir yakası olan straplezdi ve korsajın üst yarısı kristal boncuklar ve dantellerle süslenmiş fildişiydi.

En ince beyaz ipek şifon, belime oturan sıkı bir drape ile korsaj boyunca uzanıyordu. Kalçalarımın itibaren gümüş rengi şifon katmanları sade bir zarafetle yere kadar iniyordu. Clark ve ben yaklaşırken Braden'ın yüzündeki ifadeden elbiseyi beğendiğini anlayabiliyordum.

Hâlâ titriyordum, Clark'ı yanağından öptüm, babamın yokluğunda benimle koridorda yürüdüğü çok onurlanmıştım. Ona içtenlikle teşekkür ettim, beni Braden'a teslim ederken gözlerindeki ıslaklıktan neredeyse boğulacaktım.

Braden beni bakana doğru çevirmek yerine elimi tuttu ve beni yanına çekti, gözleri yanıyordu yoğun bir şekilde benimkine baktı. Başını eğdi ve sıcak nefesini kulağımda hissettim, "Harika görünüyorsun tatlım, ama derin nefes al. Bu sadece sen ve ben."

"Bunu oturan yüz kişiye söyle," dedim ona biraz titreyerek. Kıkırdadı ve ağzıma eğlenerek bir öpücük kondurdu.

Geri çekildiğinde Braden'ın yüz ifadesi güven vericiydi ve dudaklarıma doğru mırıldandı: "Seni seviyorum, sen de beni seviyorsun, ailemiz de bizi seviyor ve burada, . Başka hiçbir şeyin önemi yok. O yüzden gelecekten korkma, her şeyi onarılamayacak kadar berbat edeceğinden korkma. Hayat mükemmel değil, biz de mükemmel değiliz ama sana söylüyorum Jocelyn, biz yok edilemeziz. Titremeyi bırak ve benimle evlen."

Ona daha da sokuldum ve ağzımı onunkinin üzerinde gezdirdim. "Tamamdır."

Bakan boğazını temizledi, benim ve onun Gülümseyen damadın dikkati törene geri döndü ve içinde bulunduğumuz küçük baloncuğun dışına . Konuklarımızın titrediğini duydum. arkamızda ve müzik durdu. İşte buydu.

En üst masada Braden'ın yanında oturmak, alyansımın nişan yüzüğümün karşısında güzelce durması, herkesin bizden karı koca olarak bahsetmesi ve insanların şirin davranıp bana Joss yerine Bayan Carmichael demesi biraz gerçeküstü bir şeydi. Garipti. Ama iyi anlamda garipti.

Düğün resepsiyonumuz Balmoral Otel'de yapıldı. Ziyafet süiti yüksek tavanlı, sütunlu, gösterişli avizeli ve Edinburgh Kalesi manzaralı devasa kemerli pencereleri olan büyük bir salondur. Çarpıcı ve şıktı ve bu an için hayal ettiğim her şeyin ötesindeydi.

Yemekten sonra Clark şampanya kadehine vurarak herkesin dikkatini çekti ve gelin babası konuşmasını yapmak üzere ayağa kalktı. Yapmak zorunda olmadığını söyledim ama yapmak istediğini söyledi. Ve onun ne kadar rahat olduğunu görmek

Mikrofonu kaldırdığında, bir üniversite profesörü olarak büyük bir kalabalığa konuşmaktan korkmadığını biliyordum.

Clark'ın konuşmasından ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Braden ve bana gülümsediğinde midemde kelebekler uçuştüğünü hissettim.

"Braden tanıdığım en iyi adamlardan biri." Başladı. "O benim için bir evlat. Ve bir dost. Joss'la aralarındaki ilişkinin özel bir şey olduğu ortaya çıktığında onun adına daha fazla sevinemezdim. Çünkü Jocelyn hiç şüphesiz tanıdığım en güçlü, en sıra dışı genç kadınlardan biri."

Jesus C.

Boğazımdaki sert duygu yumrusunu yuttum, Braden'a doğru eğildim, o da benim sormama bile gerek kalmadan otomatik olarak bir kolunu bana doladı.

"Baban bugün burada seninle olamadığı için üzgünüm Joss," diye devam etti Clark, sesi gözyaşlarımın göz kapaklarımın üzerinden dökülmesine neden olacak kadar alçaktı, "ama biliyorum ki dönüştüğün bu kadın için seninle gurur duyardı ve Braden'da ve bizde bir aile bulduğun için çok mutlu olurdu. Onun için seninle birlikte koridorda yürümekten onur duydum. Bu gece" -kadehini kaldırdı, bize döndü "Hepinizden kadehlerinizi oğlum ve kızım için kaldırmanızı rica ediyorum. Braden ve Jocelyn'e."

Herkes bir ağızdan isimlerimizi söyleyip kadehlerini bize doğru kaldırırken gözyaşlarımı zor tuttum. Zar zor.

Gerçek şu ki kendimi Nichols ailesinin bir parçası gibi hissediyordum. Ama Nichols'un ailesinin bir parçası olmak Ailem beni kendilerinin bir parçası olarak görüyordu.

Braden'ın sağdıcı olarak Adam ayağa kalktı. Kendisinin ve Braden'ın geçmişi, Braden'kadınlar konusundaki üzü, benimle ne kadar farklı olduğu ve Braden'ı izlerken ne kadar eğlendiği hakkında şakalar yaparak ortamı yumuşattı.

Braden beni almak için kıcını yırttı. Adam kadehini bize doğru kaldırınca Braden beni öptü, sağdıcının oturmasını bekledi ve sonra kendisi ayağa kalktı.

Ona baktım. Resepsiyonun bitmesini her şeyden çok istiyordum; ilgi odağı olmamak istiyordum

artık. En çok da yeni kocamla bir odada yalnız kalmak istiyordum.

Braden İskoç eteğinin içinde dimdik duruyordu. Nefis bir İskoç'tu ve tanıdık bir korkutucu güven havasıyla odaya bakıyordu. "İki buçuk yıldan fazla bir süre önce," diye başladı, sesi derin, tonu ciddiydi, "bir taksiyi tamamen yabancı biriyle paylaştım. Ukala bir ağzı ve"-bana doğru sırttı-"harika bir çift bacağı olan genç bir kadın."

Başımı hafifçe ona doğru salladığımda konuklar kıkırdadı, dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi.

" zaman anlamıştım," diye yüksek sesle konuklara seslendi Braden ama gözleri yüzümde kalmıştı, "hayatım değişmişti. Sen Ellie'nin banyosundan üzerinde havlu olmadan çıkana kadar bu gelişten ne kadar mutlu olduğumu bilemezdim. değişim."

Gözlerimi devirdim, herkes gülerken yanaklarımın yandığını hissettim.

"Şaka yapmıyorum." Braden onlara geri döndü. "Bu İkinci karşılaşmamızda Jocelyn çırılçıplaktı. O ana kadar hayatımın en güzel günüydü.

"Çıplak yakalandıktan sonra bile bana tutum." Bana tekrar sırttı ve göğsümün içindeki sıcaklığın ezici bir duygu yanmasına dönüştüğünü hissettim. "Seninle tanıştığım günden beri bana meydan okuyorsun. Hiçbir kadın bana bu kadar meydan okumamıştı. Ne de beni daha çok güldürdün. Beni düşündüğümden daha canlı hissettirmedığın tek bir an bile yok ve

Bugün bana ikimiz için de uzun zaman önce kaybolduğunu düşündüğüm bir şeyi verdin. Bana huzur verdin, bebeğim. Bana her şeyi verdin." Sesinin tınısı duygusallıkla derinleşmişti ve masadan bir kadeh şampanya kaldırırken yemin ederim hüngür hüngür ağlamak üzereydim ve havaya kaldırdı. "Eşim Bayan Jocelyn Carmichael'a."

Bana doğru eğilirken konuklar onun sözlerini tekrarladılar, dökülmemiş gözyaşlarımı görünce gözleri ısındı. "Karıma," diye tekrar mırıldandı, bir elini ensemin arkasına koyarak dudaklarımı onunkilere değdirdim.

Resepsiyonda tur atarken, tüm konuklarımızla sohbet etmek için durmaya çalışırken, midemdeki huzursuz çırpınışlar ateşkes ilan etmişti ve kendimi çok daha rahat hissediyordum. Şampanya yardımcı oluyordu.

Braden beni uzak kuzenler, Elodie ve Clark'ın akrabaları, arkadaşlar ve iş ortaklarıyla tanıştırtırken onun yanında durdum. Jenna ve Ed'e rastladığımızda neredeyse tüm konuk listesini gözden geçirmiştik. Jenna Ellie'nin arkadaşlarından biriydi ve Ed de onun kocasıydı. Ellie'yle ilk tanıştığımda Jenna ve Ed gruplarının yakın bir parçasıydı, ancak düşünlerinden sonra Jenna hamile kaldı ve bazı nedenlerden dolayı birçok arkadaşıyla takılmayı bıraktılar. Ellie ilk başta biraz kızmıştı ama Jenna evli ve çocuklu arkadaşlarıyla vakit geçirmekten daha memnun görünüyordu ve ben de Ellie'ye yanlış bir şey yapmadığı konusunda güvence verdim. Bazı insanlar böyledir işte. Yine de onları görmek güzeldi.

"Joss, çok güzel görünüyorsun," dedi Jenna bana sıkıca sarılarak.

"Andrew'a kim bakıyor?" Braden küçük oğullarını kastederek sordu

Ed sırtıttı. "Bu gece bebek bakıcılığı yapmaları için ailemle konuştum. Tanrı bilir ne kadar gerçek bir gece geçirmedi. Jenna'yı buraya gelmesi ve onu terk etmesi için ikna etmek zorunda kaldım."

Jenna kaşlarını çatarak kocasına baktı. "Onu terk etmekten hoşlanmıyorum.

Bunda yanlış bir şey yok."

Ses tonundaki ısırtığı duyunca Braden'a ilerlememiz gerektiğini belirten bir bakış attım.

Bana salladı ve konuşmak için döndü ama Jenna beni kendisine doğru çekerek sözünü kesti.

"Peki, ne zaman bebek sahibi olmayı düşünüyorsun Joss?"

Benim tanıdığım Jenna sakın, ayakları yere basan biriydi, Meraksız. Bu her kimse, onu öldürmek istiyordum. "Uh" Yardım aramak için odaya göz gezdirdim.

Braden, kaçmak üzere olduğumu bildiğini belli edercesine elini belime koyarak, "Bu konuda doğru dürüst konuşmadık," dedi. "Ama çocuklar kesinlikle planlarımızda var."

Omuzlarım gerildi, mideme kramplar girdi ve şampanya midemde tatsız bir şekilde yuvarlandı.

Bu sabah aynada kendime baktığımda iyimserdim. Birkaç hafta önce Braden ilk kez çocuk sahibi olmaktan bahsettiğinde yaşadığım mini bunalımı düşündüm. Bunun üstesinden gelebileceğim bir şey olduğunu düşünmüştüm.

Ama bir kez daha çocuk düşüncesi beni felç etti.

Daha da kötüsü, Braden'in onların yakın geleceğimizde olduğuna inandığı düşüncesi beni felç etti.

Henüz çocuk sahibi olamadım. Duygusal olarak buna hazır değildim. Hayır. Kesinlikle değildim. "Alistair ve onun kız arkadaşım." Ed'in omzunun üzerinden işaret ettim. "Gidip merhaba desem iyi olacak." Braden'in dokunuşundan uzaklaştım ve neredeyse

Onlardan hızla uzaklaştım, Alistair'e iki adım kalmıştı ki güçlü bir kol belime ve beni kendine çekti.

Braden'in sert göğsüne çarparak şaşkınlıkla ona göz kırptım. "Bu gerekli miydi?"

Kocam kaşlarını çattı. "Bir var."

"Hayır." İnkâr edercesine başımı salladım. "Ben sadece Jenna artık beni biraz rahatsız ediyor. Sadece uzaklaşmak istedim."

Braden yüzüme bakarken bana inanıp inanmadığını merak ettim. Sonunda inanıp inanmadığını da bilmiyordum. Ama , eğilip ağzıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Bu bizim düğünümüzdü.

Kavgaya izin yok.

Bölüm 4

Balayı-Bölüm 1

"Bu düşündüğüm şeyi mi söylüyor?" Yanağımı Braden'in üst koluna yaslayarak sordum. Braden'in eli benim , Edinburgh Havaalanı'ndaki kalkış panosunun önünde onun yanında durmuş, Hawaii'ye yapacağımız balayı için sessizce heyecanlanıyor ve panodaki bilgilerden etkilenmemeye çalışıyordum.

Braden elimi sıktı. "Evet. Gecikti."

Uçağımız birkaç saat rötar yaptı, bu da havaalanında mahsur kalmak anlamına geliyordu. Neyse ki Edinburgh kirli değildi. Aslında biraz parlaktı. Etrafımız tasarım mağazaları, restoranlar ve dış hatlar gidiş salonunun bir ucunda eski moda oval bir barla çevriliydi. Yine de. Burası bir havaalanıydı. İnsanoğlu olarak genetik olarak onlardan nefret etmeye yatkındık.

Kocam elimi bırakıp beni kendi tarafına doğru kıvrıdı, eli karşı kalçamın üzerinde duruyordu. "Birinci sınıf salonda bekleyip orada bir içki mi içmek istersin, yoksa az önce geçtiğimiz barda bir içki mi içmek istersin?" diye sordu, Dalgınca şakağıma bir öpücük kondurdu.

Onda sevdiğim şeylerden biri de buydu. Kendimi yıllarca şefkate aç bıraktıktan sonra Braden'in dokunsallığına alışmam biraz zaman almıştı ama şimdi onsuz ne yapacağımı bilemiyordum. Bana olan şefkati kadar kolaydı ki, yarı baygınken bile bana her zaman dokunur ve öperdi.

Dikkatim dağılmıştı. Ondan rahatsız olmaktan, onu beklemeye ve ona imrenmeye başlamıştım.

"İşte." Başımı salladım, isteksiz bir adım geri çekildim.

"Tuvalete gitmem . Seninle barda buluşuruz."

İşedikten sonra lavabonun önünde durup aynada yüzümü inceledim. Düğünden sonra Ellie farklı göründüğümü söylemişti. O zaman ne demek istediğini anlamamıştım ama aynadaki yansımama bakınca, bunun bir değişiklik olup olmadığını merak ettim.

Gözlerimde farklı bir şey vardı. Tunç gibiydiler.

gri ve ucu eğikti. Sıcak, dostane gözler değildi. Kendi fotoğraflarımdan biliyordum ki, çoğu zaman kasıtlı olmasa da, gözlerim yoğun, bazen de bir tür yatak odası gibi görünme eğilimindeydi. Sıcaklık sadece beni güldüren fotoğraflara yansdı. Ancak,

gözlerimin içine bakarken onlarda bir değişim görebiliyordum. Bu yoğunluk onları tamamen terk etmemişti, ama kesinlikle Orada yeni bir şey yansdı. İyi bir şey. Sıcak bir şey.

Başımı eğdim, ellerimi kurularken gülümsedim.

Gözlerim bacaklarıma kaydı. Hawaii'deki sıcak hava beklentisiyle giymeyi tercih ettiğim sundress elbisenin içinde çıplaktılar. Zeytin rengi tenim, önümüzdeki on dört gün boyunca havuz kenarında tembellik ederken bronzlaşmaya hazırды.

Tatiller hiç önemsemediğim bir şey değildi çünkü ailemi kaybettiğimde tüm o şeyleri de kaybetmiştim. Ancak, daha önce hiç Hawaii gibi bir yere gitmemiştim. Ve orada seksi kocamla birlikte olacaktım.

Braden ve benim yoğun hayatlarımız vardı. İlk defa on dört gece boyunca sadece birbirimizin tadını çıkaracaktık.

İşten, arkadaşlardan ya da aileden hiçbir müdahale olmadan şirket. Havuz kenarında veya plajda geçen günler ve sıcak geceler,

Enerjik seks.

Gülümsemem kendini beğenmişliğe dönüştü.

Kalkış salonuna doğru yavaşça ilerleyerek bara doğru yürüdüm, en azından geç kalan bazı yolcular gibi terli ve telaşlı bir halde için mutluydum. Gözler

Sessiz bara doğru sürüklenirken, Braden'in bir taburede otururken sırtının bana dönük olduğunu gördüm. Kadın barmen meşgulmüş gibi davranarak ona kaçamak bakışlar atmaya devam ediyordu.

Braden klasik anlamda yakışıklı bir adam değildi, ama sağlam, seksi, çok uzun boylu, yapılıydı ve takım elbiselerini bir Armani modelinden daha iyi giyiyordu. Onunla tanıştığım andan beri doğal özgüveninden etkilenmiştim. Çok seksiydi. Küstahlığa kaçıp beni sinir ettiğinde bile, yine de onu ateşli buluyordum.

Bu yüzden pek çok insanın kocamı da çekici bulması beni şaşırtmadı.

Bağlantısız ilişkimize ilk başladığımızda, diğer kadınların Braden'la flört ettiğini gördüğümde umursamıyormuş gibi davranmıştım. Daha sonra, onu zorlamayı bırakıp, onu en az onun kadar sevdiğimi itiraf ettiğimde beni sevdiğinde, iğrenç flörtleri ondan uzaklaştırmamak için kendimi zor tutuyordum. Hatta bazen soğukkanlılığımı kaybediyor ve o kadınlara Braden'in benim olduğunu söylerken pek de diplomatik davranmıyordum. Tabii ki o bunu eğlenceli ve tahrik edici buluyordu.

Ayakkabı diğer ayağın üzerindeyken o kadar da değil.

Yine de ilişkimiz büyüdükçe, Braden'in olduğu gibi benim de bize olan güvenim artmış ve birlikte biraz yumuşamıştık. Tamamen değil, ama o anda barmenin önünde Braden'a doğru adım atmak ve hak iddia etmek istemeyecek kadar.

Balayına gidiyordum. Evlenerek bile sorunlarımı geride bırakma yolunda büyük bir adım atmıştım. Çok iyi bir ruh halindeydim.

Oynamak istedim.

Yaramaz sırtışıma gizleyerek yüz hatlarımı tamamen boş olana kadar düzelttim ve bara doğru yürüdüm. Ancak Braden'in yanındaki tabureye oturmadım. Topuklarım sert, parlak zeminde tıkırdarken, barın karşı tarafında Braden'ı iyi görebileceğim bir tabureye oturdum.

"Size ne içireyim?" diye sordu kadın barmen kibarca.

"Bir bardak kırmızı şarap lütfen."

Barmen bana içkimi getirmek için döndüğünde Braden'in gözlerini üzerimde hissettim. Bakışlarımı ona doğru kaydırduğımda gözlerini gördüm. yaramazlığımla dans ediyor.

Neyin peşinde olduğumu çok iyi biliyordu.

Ben gülmemeye çalışırken barmen şarap bardağını bana doğru kaydırıldı.

"Merhaba," diye selam verdim barın aşağısında. "Ben Jocelyn." O göz korkutucu bakışlarıyla bir an beni süzdü,

muhteşem soluk mavi gözleri. Ve sonra belli ki taburesinden kayarak düştüğünde ve benimkinin yanına doğru ilerledi. Elimi tutmak için uzandığında bana sıırttı. Onun elini hissettim.

Başparmağımı alyanslarımın üzerine sürüyorum. "Braden."

Ona küçük, cilveli bir gülümseme verdim. "Sana bir içki getireyim mi?"

"Gerçekten hayır demeliyim." Alyansının takılı olduğu yüzük parmağını kaldırdı. "Ben evliyim."

"Oh?" Gülümsememi gizledim, küçük oyunumuz karşısında içimi bir heyecan dalgasının kapladığını hissettim. "Fark etmemiştim. Sanırım eşiniz bu akşam sizinle değil?"

"Görünüşe göre değil," diye cevap verdi Braden, gözlerimiz buluştuğunda ağzı kesin bir eğlenceyle seğiriyordu.

Havaalanındaki bir barda değil de evdeymişiz gibi davranarak, bakışlarım Braden'in anlayacağı şekilde ısındı. "Bu iyi haber."

"Öyle mi?" diye sol elime baktı.

Elmasımı ıııkta güzelce parlayacak şekilde çevirdim. "Evet, ben de evliyim."

Gözlerini tekrar benimkilere diken Braden'in cevabı, bir şekilde cinsel olduğu kadar duygusal da olmayı başaran bir samimiyetle doluydu. "O çok şanslı bir adam."

Başımı çapkınca eğdim. "Ben de öyle duydum."

Braden bana doğru eğildi ve bunu yaptığıının farkında bile olmadığını biliyordum.

Gülümsemem arttı. "Sana bir içki
ismarlayabilir miyim?" "Aslında bu hoşuma
giderdi."

Bir sonraki hamlemi beklerken aramızdaki hava gerilmişti.
Gözlerimi kaçırdım ve barmeni çağırdım. Ona bir içki
ismarladıktan sonra Braden'ın içkisine devam edip
etmeyeceğini görmek için bekledim.
Benimle takılmayı bırak.

"Ee, nereye ?" diye sordu, sesi eğleniyordu ama biraz da
sertti.

Tahrik olduğunu anlamak için gözlerine bakmama gerek
yoktu ama yine de baktım çünkü buna ihtiyacım vardı.

"Hawaii." Bacağımı kalçasına bastırdım, keşke halka açık bir
yerde olmasaydık. Ellerini üzerimde görmek istiyordum.

"Ben de."

"İçkiniz." Barmen Braden'ın içkisini ona uzattı.

Bardaklarımızı aldık ve tokuşturduk. "İş mi zevk mi?"

Şakayla karışık sordum.

Şarabımdan bir yudum alırken, "Oh, kesinlikle zevk almayı
umuyorum," dedi.

Yavaşça alt dudağımdan bir damla şarap yaladım ve
Braden'ın boğazının arkasından çıkan boğuk iniltiye karşı zafer
kazandım. "Bu ikimiz için de geçerli."

Gözleri hâlâ ağızımda olan Braden'ın eli kadehini sıkıca
kavradı. "Karım barda yabancı bir kadının benimle flört ettiğini
görse pek memnun olmazdı."

"Karın kışkanç bir tip mi?" Alay ettim.

Gözlerimiz birbirine aramızdaki bağıın yoğunluğu eğlencemi
bastırdı. "Olabilir," diye mırıldandı.

Nefesimi içime çektim. "Kışkanç bir tip misin?"

"Kesinlikle."

Gülümsedim. "Demek ikiniz de biraz sahiplenicisiniz, ha?
Sana yapmayı düşündüğüm şeyden onun da hoşlanacağını
sanmıyorum."

Braden cevap vermeden önce bakışlarını yüzümde gezdirdi. "Hayır,
kesinlikle yapmazdı. Ama biliyorsun, bana karımı
hatırlatıyorsun."

Kıkırdayarak bacağımı onunkine daha sert bastırdım. "Evet, bana kocamı hatırlatıyorsun."

Gözleri gülmekten parlayan Braden, "Kocan şu anda burada olsaydı ne yapardı?" diye sordu.

"Kendisi biraz sahiplenicidir ama bir beyefendidir, bu yüzden flört etmek için sana ait olmadığımı açıkça belirttiğinde kibar davranırdı."

"Akıllı adam." "Ben de öyle duydum."

Kahkahaları bana hep bir şey kazanmışım gibi hissettirirdi.

Onunla ilgili her şeyin tadını çıkararak baktım. Yavaşça kahkahası azaldı ve sanki barın üzerinde sevişmeye başlayacakmışız gibi birbirimize bakmaya başladık. "O zaman ne yapardı?"

Bacaklarımın arasındaki karıncalanma canlandı ve sundress elbisemin ince kumaşına karşı göğüslerimin şiştiğini hissettim. Yaklaşıp tanıdık kokusunu içime çekerken, bu kadar tahrik olmuşken bir şeyler yapabileceğimiz bir yerde olmayı diledim.

"Jocelyn?"

Boğazımı temizledim. "Muhtemelen beni öperdi. Sonra da onu yalnız yakaladığımda ona yapacağım her şeyi duymak için ısrar ederdi."

Braden'ın gözleri anında karardı, ben daha gözümü kırpamadan başı benimkine doğru indi. Öpücüğü derin ve sıcaktı ve kendimi ona yapışmış buldum. Elbisemin altından gizlice kayan elini hissettiğimde ürperdim, dokunuşu meme uçlarımla ihtiyaçla çakıllanmasına neden oldu. Nefes nefese öpüşmemizi kestim.

Etrafımızdaki hiçbir şeyin farkında olmadan kulağını dudaklarıma götürdüm. "Seni yalnız bırakır bırakmaz," diye fısıldadım, "beni istediğin kadar sert becermene izin vereceğim." Sonra devam ettim. Nefesim kesilene ve Braden'ın çenesindeki kaslar gerilene kadar özenle çalıştım.

Aslında vücudunun her hattı öyleydi. Eli kalçamın etrafında sıkıca kenetlenmişti. Nefesimi kontrol etmeye çalışarak alnımı çenesinin yanına düşürdüm.

Birkaç uzun dakikadan sonra, Braden'ın beni tutuşu gevşedi ve beni kucakladı. Tatmin edilmemiş şehvetin yakıcılığını hissederek boynuna sokuldum. "Özür dilerim," diye mırıldandım tenine karşı.

Beni rahatlatmak için sırtımı okşadı. ". Çok sıcaktı." "Bir havaalanı için fazla sıcak."

Hafifçe titrediğini hissettim, belli ki gülüyordu. "Muhtemelen. Yine de seninle sonra ilgileneceğim. Ve, hey, en azından herkesin içinde ereksiyon olmuyorsun."

Şimdi gülme sırası bende. Geri çekilerek barın altına gizlenmiş kucağına baktım ve yalan söylemediğini gördüm. Yüzüne bakarak dedim ki, "Annen. Çıplak."

Hoşnutsuz bir bakış gözlerindeki harareti aldı.

Viskisinden bir yudum aldı ve sonunda "Teşekkürler" diye mırıldandı.

Kucağına baktım. Ereksiyon gitmişti.

Gülümsememeye çalışarak gözlerimi kaçırdım ve havalı bir şekilde, "Uçuş çağrısı yapılan kadar ne konuşmak istiyorsun?" diye sordum.

"Soğuk rüzgar. Karla karışık yağmur. Club 39'daki çirkin kapıcı. Yulaf lapası."

Bir kahkaha patlattım. "Ereksiyona yol bir şey mi demek istiyorsun?"

Bana , gözleri yüzümde sevgiyle geziniyordu.

"Belki de konuşmayı tamamen kesmeliyiz. Ve kafana bir torba geçirmeliyiz. Bacaklarını da ört."

"Sadece bana bakma."

"Kokunu hala alabiliyorum." "Hareket edebilirim."

"Benden uzaklaşmaya kalkarsan seni dizlerimin üzerine yatırırım, karıcığım."

"Kulağa o kadar da kötü gelmiyor."

Braden bana pis bir bakış attı ve ben de sırtışıma görmemesi için elimle ağzımı kapattım.

Birkaç dakika sessiz kaldık ve sonra dirseğimi bara yasladım, çenemi avucuma dayayarak ona usulca söyledim. "Şu ana kadar balayımızı çok sevdim."

Diğer elimi de kendi elinin içine aldı. "Ben de öyleyim."

Ona yaklaştım ve dizimi onun kine yasladım. "Birinci sınıf salonda beklemek ister misin? Eminim ki orası, sert ve üstten bakan tavırlarıyla buradaki cinsel havayı kesinlikle bozacak havasız işadamları tipleriyle doludur."

Braden'ın ağzı seğirdi. "Kaba-üst-lippishness?"

"Kaba-üst-dudaklılık."

Başını salladı, tabureden kalkıp benimkinden inmemeye yardım ederken hafifçe gülüyordu. Bir kolunu belime dolayarak bizi salona doğru götürürken, "Belki de 'sert' kelimesini kullanmayı bırakmalıyız, çünkü görünüşe göre seninle evli olmak vücudum üzerindeki kontrolümü ve sahip olabileceğim tüm öz saygımı kaybetmek anlamına geliyor." dedi.

"Boşanma gerekçesi mi?" "Boşanma gerekçesi mi? biniş kartlarını salon kapılarındaki bir havayolu görevlisine verdi. "Bir maraton sikişi için gerekçeler," diye kuru bir şekilde cevap verdi. havayolu görevlisinin verdiği cevap karşısında morardığını fark etti. "İşim bittiğinde bir süre yürüyemeyeceksin. "diye devam etti, beni nazikçe salona götürdü ve nefes nefese kalan görevliyi geride bıraktı.

Utanç duyduğumu belli etmemeye çalıştım, çünkü bazen bana herkesin içinde böyle ateşli, yüz kızartıcı şeyler söylemesine alışkındım. İşin sırrı ona belli etmemekti. beni kızdırdı.

"Birden fazla konuştuğumuz sürece bundan memnunum orgazm."

Salondaki küçük bardan üç takım elbiseli kafalarını bana doğru çevirdi, kaşlarını kaldırdılar.

Braden ve ben durduk ve elinin kalçamı sıkıldığını hissettim. "Birinci sınıf salonundan atılacağız."

Sırıttım. "Sen başlattın."

"Aslında sen başlattın."

İçimi çektim ve saatime baktım. "Pekala, Ne yazık ki bu işi bitirebilmemiz için yaklaşık on saatimiz var."

Bu durumdan pek memnun görünmeyen Braden'in gözleri odayı taradı, tuvalet kapısında durduklarında gözlerine bir parıltı girdi.

"Hayır," dedim hemen.

Bana karşı koyması çok ama çok zor olan o çocuksu sırtışını fırlattı.

Siktir, siktir, siktir, siktir.

"Braden, hayır," diye tısladım. "Bunu gizlice yapmamızın hiçbir yolu yok."

"Yani?"

"Braden-"

Elimi bıraktı. "Bir dakika sonra beni takip et."

Elini geri çektim. "Hayır, ergen gibi davranıyoruz."

Başını benimkine doğru eğdiğinde sırtışı genişledi.

"Balayındayız bebeğim, bütün mesele bu." Tekrar tuvalete baktı ve başımı sıktı.

Elini. "Ben gideyim, sen de bir dakika sonra beni takip et.

Sanki hastaymışım da beni kontrol ediyormuşsun gibi davran."

Ben tekrar reddedemeden Braden benden uzaklaştı ve tuvalette kayboldu.

Salonun etrafına bakındım. sadece dört erkek ve bir kadın vardı ve hiçbiri beni izlemiyordu.

Hala . . .

"Hiç birinci sınıfta bulunmadım," diye mırıldandım, "ve daha uçağa binmeden dışarı atılacağım."

Kaşlarımı çatarak bin yıl gibi gelen ama sadece birkaç saniye olan bir süre bekledim ve tuvaletin kapısına doğru yürüdüm.

Kendimi tam bir aptal gibi hissederek kapıyı çaldım ve "Bebeğim, iyi misin?" diye sordum.

Cevap gelmeyince, endişeli bir eşten başka bir şey değilmişim gibi içeri girdim.

Bu saçmalıklarla kimseyi kandıramayız.

İçeri girdiğimde kadınlar ve erkekler için ayrı kapılar olduğunu fark ettim.

Erkekler tuvaletinin kapısını çaldım ve parmak eklemlerim kapıdan daha yeni ayrılmıştı ki kapı Braden'ın çekebileceği kadar açıldı.

İçeri girdim, kapıyı kapattım, kilitledim ve sırtımı dayadım.

Sert bedenini benimkine bastırırken kollarımı omuzlarına doladım. "Birinci sınıftan atılacağız. sınıfı."

Eli aşağı inmeden önce kıcıımı okşadı ve sonra elbisemin altından yukarı çıktı. Yetenekli parmakları Külotumun altından kaydı ve kısık sesle fısıldadı, "O zaman buna değsin."

Bölüm 5

Balayı-Bölüm 2

Braden'ın Pasifik'te balayımız için ayırttığı lüks tatil köyündeki plantasyon tarzı villamıza adım attığımız andan itibaren eve dönmek istemedim.

Ana tesise birkaç dakikalık yürüme mesafesinde, peyzajlı, lamba ışıklı bir patikada villamız yer alıyordu. Dalma havuzlu büyük bir güverte ve bir kabana okyanusa bakıyordu. İçeride neredeyse dokunmaya korktuğum beyaz mobilyalarla döşenmiş kocaman, havadar ve güzel bir oturma odası ve beyaz tüllerle örtülü dört direkli bir yatak ile gömme dolabı olan muhteşem bir yatak odası vardı. Güzelliğın son dokunuşu ise Olivia'nın tüm dairesinden daha büyük olması gereken mermer banyoydu.

Braden ve ben üç gündür oradaydık. Günlerimizi özel havuzumuzun kenarında tembellik ederek geçirmiştik, sizi dilediğim türden bir memnuniyetle dolduran muhteşem manzaraların tadını çıkarıyorduk. her günün getirecekleri. Geceleri üç muhteşem restorandan birini seçer, barlardan birine gidip Birkaç kadeh bir şey içer, sonra da saatlerce seviştığımız villaya dönerdik.

En iyisi. Balayı. Hiç.

Manzara değişikliğı için üçüncü gün villadan ayrıldık ve sahilde bir kabinin altında birkaç şezlong kaptık. Arada sırada nazik bir otel görevlisi personel bize yaklaşır ve bir şey isteyip istemediğimizi sorardı.

İkimiz de orada uzanmış, e-okuyucularımızı okurken ve güneşin tadını çıkarırken bir şeyler yiyip içtik.

Sadece bir saat önce Braden sonunda beni denize girmeye ikna etmeyi başarmıştı. Suyu girmeye pek hevesli değildim ama o kadar güzeldi ki, sakinliği ve Braden'ın ısrarı sonunda beni etkiledi ve girmeye karar verdim.

Braden'ın sabrının etkisiyle, beni smaçladığında tamamen hazırlıksız yakalandım.

Jocelyn Butler Carmichael'a smaç basıp kurtaramazsın.

Böylece, ebeveynleri bize pis pis bakarken çocukların bizden kaçmak için yüzdüğü bir su güreşi başladı. Braden gülmekten kırılıyordu. O

. O kazanıyordu. Ancak beni kaldırıp suya öyle sert bir gülle attıktan sonraydı ki neredeyse kendimi kaybediyordum.

tüm tatil köyünün önünde bikininin üstünü çıkardı ve oyunun zirveye ulaştığına karar verdi. Bana doğru yüzüp bikininin iplerini boynuma doladığında sıçradım ve öksürdüm.

"Şimdi mutlu musun?" Ona su fırlattım, alaycı ve pis bir bakış attım.

Boynumu öpmüş ve kollarını suyun altında belime dolamıştı. "Her zaman."

Böyle bir cevap karşısında huysuzlanmanın gerçekten bir yolu yoktu, bu yüzden beni şu anda kurulandığımız şezlonglarımıza izin vererek onu rahat bıraktım. Braden yüzüstü yatıyordu, uzun vücudu şezlong için fazla büyüktü ama yeterince rahat görünüyordu. Ben de yan dönmüş, öğleden sonra güneşinde uyuklamasını izliyordum.

O anla ilgili her şey mükemmeldi. Kıyıya hafifçe vuran suyun sesi, mutlu çocukların çığlıkları, çiftlerin yumuşak sohbetleri, güneş losyonu ve deniz suyu kokusu, kocamın kirpiklerinin yanımda rüya gördü . . .

Dehşete

düşmeliydim.

Kaybedecek çok şey vardı.

Bu korku içimi kemirdi ve kararlılıkla onu geri ittim.

"Neden bana bakıyorsun?" Braden sessizce sordu, gözleri güneşe karşı hâlâ kapalıydı.

"Seni hiç bu kadar uzun süre rahatlarken görmemiştim. Bu çok hoş." "Rahatlamak gerçekten güzel."

Kaşlarımı kaldırarak, "Bana meşgul olmayı özlemediğini mi?" diye takıldım.

Gözleri yavaşça açıldı, güneş ışığında kırıştırdı. Dirseklerinin üzerine doğru kaydı. "Önümüzdeki iki hafta boyunca karıma kesintisiz erişimim olacak. İnanın bana, hiçbir şey kaçırmıyorum. şey."

İçimde lezzetli bir ürperti dalgalandı ve ağzım neredeyse onunkine geçecek şekilde eğildim. "Onlar kavga ediyor kelimeler." Dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Sanırım biri bikinimin altına girmeye çalışıyor."

"Ne demek 'denemek'?" Braden homurdandı Elini enseme kavuşturdu, böylece sonraki sözleri dudaklarımda boğuklaştı. Yine de ana fikri anladım. Bikinimin altındakilere engelsiz erişim hakkında ukalaca bir yorum. Misilleme olarak dudağını hafifçe ısırdım, bu sadece ağzıma doğru inlemesine ve öpücüğü derinleştirmesine neden oldu.

Her zamanki gibi dünya yok oldu ve kendimi Braden'ın pazılarına tutunarak, beni hâlâ tepetaklak eden öpücüklerle uyuştururken, şezlongumun üzerinde yarı yarıya dengesiz bir şekilde dengede duruyordum.

Keskin, şakacı bir çocuk çığlığının sesi bizi ayırdı ve Braden başparmağıyla alt dudağımı okşarken acıyla gülümsedim. Çığlığın geldiği yöne doğru baktı ve benim bakışlarım da onu takip etti. Genç bir oğlan küçük kız kardeşini kovalıyor, onun neşeli kahkahaları ve kızın sahte çığlıkları, maskaralıklarının olduğu yerin yakınında tembellik eden genç bir çifti rahatsız ediyordu.

Braden bana baktı. "Çocuklar seni rahatsız ediyorsa villaya dönebilir, havuz kenarında uzanabiliriz."

Kaşlarımı çatarak başımı salladım. Çocukları umursamıyordum. Onların heyecanı ve neşesi sadece tatil köyünün genel atmosferine katkıda bulunuyordu. "Villa şu anda çok uzakta görünüyor ve açıkçası çocuklar da umurumda değil."

Cevabım Braden'ın başını eğmesine ve bariz bir şaşkınlıkla "Gerçekten mi?" diye sormasına neden oldu.

Homurdandım ve tekrar . "Gerçekten mi?"

"Bu iyiye işaret."

Sesindeki gülümseme nedense midemin neden oldu. Ve iyi bir şekilde değil. "İyi olan nedir?

işareti?" Bir cevap isteyip istemediğimden emin sordum.

"Sen. Çocuklara bakmıyorsun."

Evet, cevabı kesinlikle istemiyordum.

"Başkalarının çocuklarının gürültüsüne aldırış etmiyorsanız, bizim çocuklarımızın çıkaracağı gürültüye de kesinlikle aldırış etmeyeceksiniz."

Elini boğazıma sarmış da olabilirdi. Sözlerinin neden olduğu daralmadan sonra yutkunmaya çalıştım ve panik atak geçirmemek için ayağa kalkmam, uzaklaşmam, herhangi bir şey yapmam gerektiğini biliyordum. Beni korkuttuğu belli olmasın diye elimden geldiğince bekledim ve "Bir içki ister misin? Ben bir içki alacağım."

Parmak arası terliklerimi ve güneş gözlüklerimi giyip aceleyle şalvarımı belime bağlarken gözlerini üzerimde hissettim. Ona bir kez bile bakmadım ama sessiz bir şekilde "Elbette, bebeğim," dediğimde, korkumu kendime saklamakta başarılı olamamıştım.

Barmen içkilerimizi hazırlarken suçluluk duygusu beni pençeledi. Braden'ı orada bırakmıştım, ne olduğunu ve onu dışlayıp dışlamadığımı merak ediyordu. Bu ona bir daha asla yapmayacağıma söz verdiğim bir şeydi ve bu sözü tutmam gerekiyordu. Bu düşünceyle içkileri ona geri götürdüm ve şezlonguma geri yerleştim.

Birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra, "Hadi gidip villamızın güvertesinde uzanalım," dedim.

Braden'a baktığımda bana bakarken buldum, kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı. "Neden?"

Bakışlarını tuttum ve sertçe cevap verdim: "Çünkü huzur ve sessizliği seviyorum. Bunu bir süre daha istiyorum."

Braden derin bir nefes aldı ve yavaşça doğrulup yüzüme baktı. Dirseklerini dizlerine dayayarak eğildi ve "Ama bir gün gürültüyü isteyeceksin, değil mi?" diye sordu.

Bu düşünceyle kalbim göğsümde çarpmaya başladı ama titreyerek başımı salladım. "Evet ama bir süreliğine sadece biz olalım istiyorum."

Gözlerinde tam olarak anlayamadığım karanlık bir şey parladı ama beni öptü, yüzümü elleriyle kavradı ve dudaklarıma doğru mırıldandı, "Tamam."

Geri çekildiğinde gözleri arkama kaydı ve bir şeye kaşlarını çattı. Kesinlikle bir şey varmış gibi hissediyordum. "İyi misin?" diye sordum.

Güven verici bir baş hareketiyle geri çekildi ve eşyalarını toplamak için ayağa kalktı.

Dönerek ben de aynısını yaptım, parmak arası terliklerimi giydim ve gölgede şezlongumun altına sakladığım e-okuyucumu bulmak için eğildim.

"var mı?" Braden tersledi.

Ses tonuyla başımı kaldırdım ve gözlerim komşumla çarpıştı. Yaşlı bir adamdı, belki kırklı yaşlarının sonunda, ellili yaşlarının başındaydı, yanında kimse yoktu ve omzumun üzerinden kocama hafif bir eğlenceyle bakıyordum. Gözleri göğüslerime kaydı ve sonra tekrar Braden'a döndü.

Harika.

Braden'ın keskin saldırganlığının tüm komşularımızın bakışlarını üzerine çektiğini anlamak için etrafıma bakmama gerek yoktu.

Yabancı kalın bir aksanla, "Kadınıız çok güzel," dedi.

Gerildim ve hızla Braden'a başımı salladım. "Bırak onu."

Onu bırakmadı.

Yavaşça bileğimden tuttu ve beni çekti, böylece yabancınn yüzüne doğru eğilebildi. "Karım çok

Güzel. Ama senin için o görünmez. Anladın mı?"

Yabancı başını salladı. "Anlaşıldı."

Ben de anladım. Mahcup olduğumu anladım.

Daha fazla olay çıkarmak istemediğim için Braden'ın beni tutmasına izin verdim.

Sahilde yürürken elimi tuttu ama görüş alanından çıkar elini çekiştirdim.

"Çok ." İç çekti.

"Evet, çok . Onunla bu şekilde konuşmaya hiç gerek yoktu. Utanç vericiydi. Üzerime işiyordun."

Kahkahasını duydum ama ona bakmaya cesaret edemedim çünkü onu öldüreceğimden korkuyordum.

"O şerefsiz bütün gün seni süzdü ve ona yaptığım her uyarıyı görmezden geldi. Tam orada durduğumu bildiği halde başka bir adamın karımı sikmeyi hayal ediyormuş gibi bakmasından hoşlanmıyorum."

"Üç kez f-bombası atmak gerçekten gerekli mi?" Bu sefer ağır bir şekilde iç çekti. "Hâlâ kızgınsın."

Evet, hâlâ . "Kafam karıştı. Aşırı tepki verdin ve aşırı tepki verdiğini biliyorsun. Ben sadece düşünüyorum aşırı tepkinin o salağın göğüslerime bakmasıyla hiçbir ilgisi yoktu."

Braden kabul etmek yerine, aklımızdaki konuşulmayan konudan rahatsız olduğunu söylemek yerine, sabırsızca başını salladı ve bensiz villaya doğru yürümeye başladı.

Akşam yemeği sakın bir olaydı.

Öğleden sonranın geri kalanını havuz kenarında uzanarak ve kulaklığımı takarak Bastille dinleyerek geçirirken Braden tatil köyünde yürüyüşe çıkmıştı. O döndüğünde ben duştaydım.

Hazırlanmak için duştan çıktığımda

akşam yemeği, içeri girdi. Daha sonra Braden konuşmaya çalıştı.

benimle. Ona homurdanarak cevap verdim, artık ona çok kızgın değildim, balayımızda ona kızmam için bana bir neden verdiği için kızıyordum.

İçeriden çıktığımda bana kaşlarını mavi bir elbise giyiyordum. Kumaşı ince, esnek bir jarseydi, bu yüzden beni örtmesine rağmen hayal gücüne çok az şey bırakıyordu. Seksi bir elbiseydi ve seksi kocam için almıştım.

O sırada aklımda ona işkence etmek yoktu ama çok kızmıştım, şimdi aklımda ona işkence etmek vardı.

Akşam yemeği için yürüyüşümüz sessizdi. Bir gece önce sahilde yer alan Oceanview adlı restoranda yemek yemiştik. Bu gece bizi sessizce tesisin ana Büyük Oda'ya götürdüm.

Yemek boyunca aramızda bu sessizlik hüküm sürdü.

Aramızdaki gerilim giderek artıyordu ve Braden'ın sabrının tükenmekte olduğunu söyleyebilirdim. Ya da benim.

Bizim için en iyisinin iyi bir uyku çekmek ve bu aptal tartışmayı geride bırakmak olduğuna karar vererek sessizce Bu gece içkileri bırakıp odaya dönmemizi önerdi. Kaba bir şekilde başını sallamasını kabul ettiğim şekilde algıladım.

Yemek bitti, villaya doğru yürüdük. Ayaklarımı kuma batırmak için topuklularımı tekmeledim, sadece isteksizce villamıza giden peyzajlı patikaya geri döndüm, bu arada gizlice sinir bozucu sessizlik ve seks olmadan sessiz bir gece geçirmekten korkuyordum.

Klimalı cennetin içinde topuklarımı yere attım ve serin fayansların üzerinde yatak odasına doğru ilerledim. Braden'ın ayak seslerini saniyeler önce arkamda duymuştum ve kendimi onun bedenine doğru sarsılırken buldum.

Ani hareket karşısında nefesim kesildi, bir eli kabaca karnımdan yukarı çıkıp göğsümü avuçlarken, diğeri saçlarımı hafifçe kavradı. Braden nazikçe başımı geriye çekerek boynumu ortaya çıkardı. Göğsümü yoğururken ve boynumun kenarına sıcak, ıslak öpücükler kondururken o tanıdık ürperti içimi titretti.

Braden beni kendisine çektiği gibi aniden yatağa çarpana kadar ileri doğru itti. Ayağıyla bacaklarımı açarken gövdem yatağın ucuna doğru eğildi. Aynı hareketle ellerini dar elbisemin eteğinin altından geçirdi ve kumaşı yukarı doğru iterek sırtıma vurdu, kıcımlı ona gösterdi.

Bu noktada benim nefesim de onunki kadar sıcak ve ağırdı. Braden külotumu aşağı çekerken serin hava tenime dokundu.

İçimden çıkardım ve hızla bir kenara attım.

Braden'ın ereksiyonunun kıcıma baskı yaptığını hissettiğimde duruşumu tekrar genişlettim ve bir inilti ısırdım.

Onun vaadiyle bana eziyet ederken parmakları kalçalarımın saplandı.

"Braden," diye fısıldadım, adı bir yalvarış gibiydi.

Aletini bacaklarımın arasına sürttü, benimle alay etti. acımasızca. Çok fazla olana kadar ona karşı ileri geri sallandım.

"Lütfen," diye inledim.

Sıcaklığını kaybettim ama yerini hemen güçlü parmaklarının bacaklarımın arasından geçip içime girmesine bıraktı.

Beni zaten ıslak bulduğu için inledi ve aynı şekilde parmakları gitti, bir fermuar sesi duyuldu ve horozu çarptı . Tekrar inledim, göğsüm yatağa bastırıldı, Braden beni kalçalarımın sıkıca tutarken ve içime kabaca girip çıkarken ellerim çarşafı kavradı.

Yapı hızla başladı ve kendimi çaresizlik içinde onun aletine karşı geri çekilirken buldum.

"Daha sert mi?" diye
hırladı. "Daha sert,"
diye nefes nefese
kaldım.

İçime daha sert pompalandı ve tam boşalmanın eşiğindeyken Braden , sanki hiçbir şey değilmişim gibi beni sırtüstü çevirdi ve elbisemin eteğinden tutarak başımın üzerinden yukarı çekti. Bir kenara fırlattı,
Kalçalarımı kavrayıp bacaklarımı açmadan ve beni kendisine doğru çekmeden önce aceleyle kendi gömleğini çıkardı, böylece sadece sırtım yatağa bastırıldı.

Gözlerimiz kilitlendi ve o tekrar içime kayarken ikimiz de inledik.

Beni unutulmaya doğru becerirken gözlerimizi kilitli tuttuk, bağlantı uyarılmamızı artırdı ve bizi doruğa doğru daha hızlı çekti. Onun soluk soluğa nefesleri ve benim soluk soluğa kalışım gece havasını doldurdu, ta ki siki derinlere inip içimdeki kırılğan gerilimi paramparça edene kadar.

İç kaslarım onu sıkarken "Jocelyn," diye inledi. Bana karşı sertçe sarsıldı, içimde serbest kaldığını hissettiğimde titredi.

Bir süre sonra kollarını bana doladı ve ben de uzuvlarımı ona dolayarak beni yatağın daha da yukarısına sürüklemesine izin verdim. Tamamen yatağa uzandığımda, Braden üzerime yığıldı, ben kalçalarımı beline dolayıp kaslı sırtının nemli derisini okşarken ağzı boynuma sokuldu.

Başını kaldırıp ağzıma yumuşak bir öpücük kondurdu ve geri çekilirken "Demek istediğimi anlatabildim mi?" diye sordu.

Bir kaşımı kaldırdım. "Hala lanet bir mağara adamı olduğunu mu? Evet."

Kıkırdaması onu bana karşı sevdiğim bir şekilde titretti ve üzerimden yuvarlandığında hayal kırıklığına uğradım. Bu hayal kırıklığı beni yanına çektiğinde çabucak kayboldu.

"Temizlenmeliyim," diye mırıldandım.

"Birazdan." İç çekti. "O adamın sana bakma şeklini beğenmedim. Bir noktaya değindim."

"Utanç vericiydi ... ayrıca ... gerçekten sadece adamla mı ilgiliydi? Gerçekten mi?"

"Tabii ki." Saçımı öptü. "Ve ... belki bikini.

Belki de onu bir daha giymemelisin." "O

bikiniyi sevdiğini sanıyordum."

"O bikiniyi seviyorum ama bu tatil köyünde nasıl kullanılacağını bildiği bir aleti olan her erkek de seviyor."

"Hmm, tamam."

Homurdandı. "Tekrar konuştuğumuz için bunu belirtmekten nefret ettiğimi biliyorsun ama benimle flört eden kadınları bulduğunda daha kötü davrandın."

Lanet olsun.

"Tamam, doğru. Ama artık evli olduğumuza göre yetişkin olmaya çalıştığınızı sanıyordum."

"Havaalanında yaptığın şey bu muydu?" Yine kıkırdadı.

"Yetişkin olmak mı?"

Her şey için bir cevabı vardı. "Peki," diye homurdandım.

"Kızgın olduğum için özür dilerim. Sanırım biraz sinirliydim.

....."

"Yine çocuklardan bahsettiğim için mi?"

Ona karşı gerildim. "Ben sadece Birkaç yıl beklemek istiyorum ama bu konuda üzülmeyi istemiyorum. Seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

Kendimi bir anda sırtüstü yatarken buldum, kocam üzerime abanmıştı. "Değilsin," diye söz verdi. "Bekleyeceğiz."

Cevap olarak onu öptüm.

Tekrar , saklamak için çok uğraştığı hayal kırıklığını görmek zorunda için onu öptüm.

Bölüm 6

Eve Dönüş

Bir şey beni kendime getirdi ama gözlerimi açmayı reddettim. Bunun yerine yüzümü Braden'ın boynunun sıcak, tanıdık tenine gömülü tuttum.

Beni uyandıran şeyin kocam olduğu anlaşıldı. Kendisini mümkün olduğunca nazikçe tuttuğum yerden kurtarmaya çalıştığını hissedebiliyordum.

Daha sıkı tutundum.

Braden bana doğru sallandı, "Bu sabah yataktan çıkmama izin yok mu?" diye sorarken sesi kahkahalarla gürlüyordu.

"Hayır," diye mırıldandım tenine karşı. "Eğer sen taşınırsan, ben de taşınmak zorunda kalırım. Eğer taşınmak zorunda kalırsam, bu artık Hawaii'de olmadığımız gerçeğiyle yüzleşmek anlamına gelir. Bununla başa çıkmaya hazır mıyım bilmiyorum."

Beni sırtüstü yatırdı ve gözlerimi açmayı reddetmeme güldü. "Planın sonsuza kadar burada kalmak mı?"

"Evet."

"Bu bir sorun haline gelebilir."

Başımı yastıklara doğru salladım. "Herhangi bir sorun öngörmüyorum. Sağlam bir plan."

"Pekala." Braden iç çekti. "Eninde sonunda kokmaya başlayacağız. Ve tuvalet ihtiyacı bir sorun haline gelebilir. Ve senin şişkinlikle ilgili sorunların-"

İskalamamak için gözlerimi açarak koluna yumruk attım. Kocam beni , sanki dünyanın en komik adamıymış gibi gülüyordu.

"Bir yıl," diye hırladım ona. "Senden tek istediğim bu konuyu açmadan geçireceğin bir yıl!"

"Benim önümde osurduğunda sevimli bir şekilde utanıyor musun?"

Ona ters ters baktıktan sonra yataktan yuvarlandım. "Ben sevimli değilim," diye tersleyerek yatak odasından çıktım.

Mutfağa doğru bana " tatlısın!" diye seslendi. Gözlerimi devirdim. Braden da çok sevimli olabilirdi ama bunu ona söylersem benden bile daha az hoşuna giderdi.

Su ısıtıcısına uzandım, kahve isteyip istemediğini soracaktım ki bir mide bulantısı dalgası beni yakaladı tamamen hazırlıksız yakalandım ve kendimi tezgâha doğru sallanırken buldum.

"Bebeğim, iyi misin?" Braden yanıma koştu ve eliyle kalçamı kavradı.

Burnumdan nefes alarak hastalığımı bastırmak için mücadele ettim. Bir süre sonra alnımı onun göğsüne yasladım. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum."

Dudaklarını saçlarımda hissettim. "Jet lag. ." Beni mutfak masasına doğru götürdü ve kışımı masaya yerleştirdi. Kahveyi yapmaya başladığında mide bulantısı tekrar yükseldi ve bu sefer onunla savaşılamayacağımı biliyordum. Tek kelime etmeden masadan kalktım ve mutfaktan banyoya doğru koştum.

İçimdeki her şeyi içine boşalttığımda tuvaletin kapağı ancak kalkmıştı.

"Jocelyn?" Braden'arkamda hissedebiliyordum. Ona el salladım. "Ben iyi olacağım."

Yalnız kalmak istediğimi anlayınca gitti.

Mide bulantısının geçtiğinden emin olmak için birkaç dakika bekledikten sonra titreyen bacaklarımda üzerinde ayağa kalktım ve yıkanıp fırçalandım.

Dişlerim. Aynada solgun yüzümü görünce ona öfkeyle baktım.
Evim güzel evim.

"Daha iyi misin?" Ben mutfağa girerken Braden sordu.

"Evet," diye gülümsedim, minnetle kahveyi kabul ettim. "Çok."

Bekleme odasında oturup insanların öksürük ve burun çekmelerini dinlerken uzun zamandır ilk kez kendimi kırılabilir hissettim. Göğsüm ağırdı, sanki etrafımdaki hava çok inceydi ve düşüncelerim çok telaşlıydı, kendimi deli gibi hissetmeme neden oluyordu.

Sadece öyle ya da bilmem gerekiyordu. Eğer bilseydim . . .

Sadece bilmem gerekiyordu.

"Jocelyn Carmichael, Oda 5, Dr. Orr."

İşte

Braden koltuğa yayılmıştı, gömleğinin kolları kıvrılmıştı, kravatı yamuktu ve olan bitenle yarı yarıya ilgileniyormuş gibi televizyona bakıyordu.

İşte uzun bir gün geçirmişti.

Ben de uzun bir gün geçirdim.

Ve şimdi dehşete düşmüştüm. Cevaplardan korkuyordum. Her şeyi berbat etmekten korkuyordum. Her şeyi kaybetmekten.

Hawaii'den döneli neredeyse dört hafta olmuştu ve o ilk sabahtan beri hastalığımı Braden'dan saklıyordum. O gün doktoru ziyaret ettikten teşhisten neredeyse emindim ama sonuçları teyit etmek için arayana kadar bunu bilemeyecektim.

"Jocelyn?"

Kocama bakmak için başımı çevirdim.

Kaşlarını çatmış endişeyle bana bakıyordu. "Sorun ne bebeğim?"

"Hiçbir şey," diye fısıldadım, kalbim kaburgalarımaya doğru sertçe çarpıyordu.

"Önemli bir şey değil. Çok sessizsin. Gergin."

Omuz silkdim. "New York'taki edebiyat menajerinin benimle sözleşme imzalamak isteyip istemeyeceğini görmek için diken üstünde bekliyorum."

Aylar süren ret mektuplarından sonra, New York'un en iyi ajanslarından birinden bir edebiyat ajansından, taslağımın ilk üç bölümünü isteyen bir e-posta aldım. Geri kalanını görmek istediğini belirten bir e-posta gönderdiğinde inanmadım. Umutlanmamaya çalışıyordum ve gizli endişem aklımdan çıkmasına yardımcı oluyordu.

"Hepsi bu kadar emin misin?"

Ona yalan söylemek midemi bulandırdı. Ben de yapmadım. Bunun yerine yavaşça kalktım ve ona doğru , onunla birlikte sandalyeye tırmandım

Böylece onun kucağına oturmuştum. Ellerini sırtımda gezdirirken, "Keşke Hawaii'ye geri dönseydik," diye fısıldadım ağzına karşı. "Keşke, keşke, keşke ..."

"Joc-"

Sert ve umutsuz bir öpücükle önünü ve o gece sanki başıma gelecekleri biliyormuşum gibi kocamla seviştim bir sonraki her şeyi değiştirebilir.

Ellie ve Adam, bir mülkte aşık olmuşlardı. Scotland Street, ve dikkatimi dağıtmak için, Ellie'nin kızlarla birlikte kontrol edebilmemiz için başka bir görüş ayarlamasına izin . Jo, Liv ve ben Ellie ve emlakçıyı Gürcü döneminden kalma dairenin etrafında takip ettik ve bir süre Ellie'nin coşkusu ve daire için heyecan verici planları beni sorunumdan uzaklaştırdı. Bir an için bir sorunum olduğunu bile , bu yüzden evden çıkarken telefonum çaldığında gerçekliğe geri dönmüş gibi oldum.

Midem çalkalandı.

Kızlara özür dileyen bir gülümseme verdim ve cevap vermek için kenara çekildim.

"Bayan Carmichael, ben Dr. Orr. Hamilelik testinizin sonuçlarını . Tebrik eden ilk kişi ben olmak isterim, hamilesiniz."

Dünya sola doğru eğildi.

"Bayan Carmichael?" Dr. Orr yumuşak bir sesle sordu. Sonra sesi daha dikkatli bir hal aldı. "Bu haberi sindirmeniz için size zaman vereceğim. Lütfen doğum öncesi bakımınızı ayarlamak için mümkün olan en kısa sürede arayın. Size bir ebeyle ilk randevunuzu ayarlayacağız."

"Teşekkürler," diye mırıldanmayı bir şekilde başardım, tüm sinirlerim New York Maratonu'nu koşmuşum gibi titriyordu. Telefonu kapattım ve çantama geri koydum.

Birinin benimle konuşmaya çalıştığını duyabiliyordum.

Anne olacağım.

Biri beni sorguluyordu.

Bir çocuğum olacak.

"Joss, ne ?" Ellie'nin çılgınca sesi sonunda duyuldu.

Başımı kaldırıp ona baktım, güzel yüzü sıkıntımdan dolayı biraz bulanıktı. "Gitmem gerekiyor."

"Nereye gideceksin?"

"Ben sadece-" Dünya sağa doğru eğildi. "Gitmem gerek."

"Cidden, beni korkutuyorsun. Neler oluyor?"

Korkmuş muydu? Korkmuştu! "Ellie," diye bağırdım, görünmez bir elin boğazımı sardığını ve nefesimi daralttığını hissettim. "Sadece ..." Birden durdum.

Gözlerinde katıksız bir endişe vardı. "Bir süre yalnız kalmaya ihtiyacım var."

Başıyla onaylamasını bekledim ve onayını alır almaz, onu dışlamadığımı anladığını bildiğim anda - sadece Topuklarımın üzerinde döndüm ve kaleye doğru yürümeye, neredeyse koşmaya başladım.

Nasıl olduysa otuz dakikalık yürüyüş bir bitti. Kaleye giriş biletimi alıyordum, Lang merdivenlerini tırmanıyordum ve kalenin yükseltilmiş bölümüne doğru adım atıyordum.

St. Margaret Şapeli'nin bulunduğu Edinburgh kalesi. Ve şapelin hemen dışında benim yerim vardı.

Kanon, Mons Meg ve Edinburgh'un en iyi manzarasına sahip yerim.

Fotoğrafını çekmeye çalışan turistleri görmezden gelerek bir an topa yaslandım. Elimin altındaki soğuk dökme demiri hissederek derin bir nefes aldım.

Anne olacaktım.

Bacaklarım hâlâ jöle gibi titrerken korkuluğa yürüdüm, dirseklerimi duvara dayadım ve evime baktım.

Sakinliğimi bulduğum yer burasıydı. Her ne sebeple olursa olsun, Castle Hill'deki bu yer duygularımı çözmemeye, işlememe ve onlarla başa çıkmama izin veriyordu. Burası benim özel yerimdi. Ve bir süredir buna ihtiyacım olmamıştı.

Ama artık anne olacağıma göre... Braden ve Ellie'nin yanı sıra tüm ailemi ve arkadaşlarımı kaybetmenin yanı sıra mucizevi bir şeyi de kaybedecektim. Çocuğumu.

Gözyaşlarım boğazımı yaktı, korku içimde çiğ bir şeye dönüştü.

"Jocelyn?"

Braden'ın sesiyle döndüm, hissettiğim her şeyin yüzümden okunuyor olması gerektiğini biliyordum.

Ellie onu aramış ve o da nereye gideceğimi tahmin etmiş olmalı.

Braden'ın yüz hatları beni görünce ve kollarımı elleriyle kavrayarak bana doğru koştu. "Tatlım, ne oldu?"

"Hamileyim," diye ağzımdan kaçırdım, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu.

Braden ona vurmuşum gibi geri çekildi. Sanki beni anlamaya çalışıyormuş gibi uzun süre bana baktı. Sanki karnına yumruk yemiş gibi bir hali vardı. "Demek buraya geldin?" diye fısıldadı kuşkuyla.

ne anlama geldiğini bilmiyordum ama iyi bir şey ifade etmediğini hemen anladım.

"Braden-"

"Yapma." Benden uzaklaşarak sözümü kesti. "Burada olmaz." Kafamdaki her şeyi gözden geçirmeye fırsat bulamadan ayrılmanın verdiği bir tedirginlik, yeni bir korku vardı. Braden ve benden önce bu şansı istemiştim.

Gergin bir sessizlik içinde tepeden aşağıya doğru yürüdük ve kaleden . Braden'ın kordonda bizi bekleyen bir taksisi vardı. O kadar kendimde değildim ki Braden'ın bana dokunmamıştı. Benim için kapıyı açtı ama içeri girmeme yardım etmek için elini koluma koymadı. İçeri girdikten sonra da yanıma yaklaşmadı. Tüm bunları daha sonra, beynim düşüncelerle dolup taşmadığında, midem ve göğsüm çok fazla duyguyla çalkalanmadığında fark edecektim.

Dairemizin kapısı arkamızdan kapanıncaya ve mutfakta karşılıklı duruncaya kadar aramızda tek bir kelime bile konuşulmadı.

Braden'ın yüz hatları hiç hoşlanmadığım bir şekilde sertleşmişti. "Çocuğuma hamilesin ve bu o kadar kötü bir haber ki kaleye mi gidiyorsun?"

Böyle düşündüğüne inanamadım. Bu hiç de öyle değildi! "Braden-"

"Mutlu musun yoksa mutsuz musun?" tersledi, çaresizlikle parlıyordu.

Kalbim göğsümde o kadar hızlı çarpıyordu ki kusacağımı sandım. "Braden." Dudaklarım titredi, burnum sızladı. "O kadar basit değil."

Tekrar geri çekildi, gözlerinde hızla yatıştırdığı bir acı vardı.

"Bırakın beni-"

Bitirme şansım olmadı. Düzlükten çok hızlı çıktı.

Titreyerek bir sandalyeye çöktüm. Kendi duygularımı işlemem için bana bir şans verilmediği gibi, kafam da karışmıştı

ve Braden'inkinden korkuyordu. O, Braden'a

Ama belli ki hamileliğe verdiğim tepkiyi yanlış ve şimdi dinleyemeyecek kadar incinmişti.

Sadece açıklamam
gerekiyordu. Dinlemek
zorundaydı.

Geç olmuştu ama Dr. Pritchard'ın iş yerindeki telesekreterine bir mesaj bırakarak o hafta için bir randevu ayarlayıp ayarlayamayacağımı sordum. Dr. Kathryn Pritchard benim terapistimdi ve depresyon sonrası dönemimle başa çıkmamda bana çok yardımcı olmuştu. travmatik stres bozukluğu. Benim için yas tutmama yardım etmişti. ve korkularımın üstesinden gelmeme yardım etmişti. Bir süredir onunla bir seans planlamamıştım ama konuşacak tarafsız biri.

Braden saatlerce ortalıkta yoktu. Ellie'den bir mesaj aldım. bana iyi olup olmadığımı soruyordu. Braden'ın Adam'a hamileliğimden bahsettiği ve Ellie'nin de bunu bildiği çok açıktı. Benimle nasıl başa çıkacağını bulmaya çalışıyordu. Bunu biliyordum çünkü normalde beni arar ya da daireye gelirdi. A

Bu kadar büyük bir haber için metin. Evet, tepkimi nasıl bilemedi.

Braden'ın Noel için çerçeveletip bana verdiği ailemle birlikte çekilmiş fotoğrafıma bakarken tekrar bir araya getirmeye çalıştım. Kollarımda sıkıca tuttuğum küçük kız kardeşim Beth'e baktım ve bunu şu şekilde yapmaya çalıştım tam olarak ne hissettiğimi anlayamıyordum. Korku her şeyi renklendiriyordu, ne hissettiğimden bile emin değildim.

Anne olma fikrinden mutsuzdum. Yakında olacaktı. İstedğimden daha erken, ama korkuyu aşabilirsem, belki bunun o kadar da kötü bir şey olmadığını görebilirdim. O kadar da kötü değil.

hiç bir şey. Bu bebek Braden ve benim bir ürünümüzdü. Onun bir parçası. Onun güzel bir parçası. Birbirimize verdiğimiz bir hediye.

Edinburgh'da kurduğum geçici aileyi ne kadar sevmiş olsam da, bu benim yeniden kendi aileme kavuşma şansımdı.

Bu pençe gibi baskı göğsümü itti ve parçaladı ama derin, eşit nefesler alarak onunla savaştım.

Şimdi tüm bunları Braden'a açıklamam gerekiyordu ki Ellie'ye beyin tümörü teşhisi konduğunda yaptığım gibi işler zorlaştığında onu dışarı iterek bir başka "Ellie anı" yaşamadığımı görsün. Sadece içimde neler olup bittiğini anlamasını istiyordum.

Gördün mü? Uzun bir yol kat etmiştim.

Kapının açılıp kapanma sesiyle sıçradım.

Braden'ın ayak sesleri yatak odamıza yaklaştıkça daha da yükselirken nabzım derimin altında daha da sert atmaya başladı.

Koridorun karanlık fonunda duruyordu, yatak odamızın yumuşak ışığı onu gölgeden zar zor çıkarıyordu ama yüz ifadesinin yorgun olduğunu görebiliyordum. Hatta acımasızdı.

Oturup bekledim.

"Bugünün hayatımızın en mutlu günü olması gerekiyordu."

Suçluluk duygusu midemi kemirdi ve özür dilercesine yüzümü buruşturdum. "Bir cevaba ihtiyacım var," dedi usulca. "Bilmem gerek

Eğer çocuğuma hamile olduğun için mutluysan. Yaşadığımız onca şeyden sonra bu cevaba ihtiyacım var."

Yer değiştirdim ve ona doğru uzandım. "Lütfen, açıklamama izin ver. Ben-"

"Yanlış cevap," dedi ısırarak, yüz ifadesi kapanıyor. "Sana inanamıyorum. Her şeyden sonra tekrar buraya döndüğümüze." Döndü ve beni şok içinde, ağzım açık bir şekilde koridordan hışımla geçerken bıraktı. Bir kapı çarptı ve ben yataktan zıplayarak koridora çıktım. , misafir odasının kapısının altından parlıyor.

Gözyaşlarım beni boğdu ve içimdeki hıçkırığı yuttum. yatak odamıza geri döndüğümde nefes alıyordum. Kocam ve ben son birkaç yılda birkaç kez kavga etmiştik ama Braden bir kez bile bunun aramıza girmesine izin vermemişti. O her zaman

Yatağımızda benimle uyurdu ve geceleri beni hep kendine çekerdi.

Sıcak gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzüldü. Onu incitmiştim.

Ve uzun zamandır ilk kez beni de incitmişti.

Bütün gece dönüp durdum, gözlerim Koridorda. Büyük bir parçam misafir odamıza gidip Braden'ı sarsarak uyandırmak ve beni dinlemesini sağlamak istiyordu ama

Orada yattıkça ve her şeyi daha düşündükçe, sabah mantıklı bir konuşma yapabilmemiz için uyumasına izin vermenin en iyisi olduğunu düşündüm.

Ama uykusuzluktan bitkin düşmüştüm. Sabah altıdan hemen önce kalktım, mutfakta oturup kahve içiyor ve kitap okumaya çalışıyordum. Braden'ın alarmı çalmadan hemen önce kalktım ve biraz taze kahve yaptım.

Onun için kahve.

Çok geçmeden pijamalarıyla mutfığa girdi, saçları darmadağındı ve gözlerimden kaçarken acı ve sevgiyle doluydum.

"Sana kahve yaptım," dedim sessizce, bunun onu yumuşatıp yumuşatmayacağını ölçmeye çalışarak.

"Teşekkür ," diye mırıldandı, bardağı eline aldı. Tezgâha yaslandı ve gözlerini duvara dikti.

Midem tatsız bir şekilde altüst oldu.

Hakkımda kötü düşünmemesi için açıklamam gerekiyordu.

"Braden-"

"Duş almam lazım." Mutfaktan aniden çıktı. "Konuşmamız gerek!" Ona öfkeyle bağırdım.

Cevabı banyonun kapısını çarpmak oldu.

Bu kocamın yepyeni bir yönüydü. Ve ben bundan hiç hoşlanmadım.

Savaşmaya hazır bir şekilde ayağa kalkmışım ki kapı . Bu vuruşun ardından bir anahtar kilidi çevirdi ve o anda gelenin Ellie olduğunu anladım.

Kendimi hazırlayarak, en sevdiğim iki insanın bana bu kadar kızgın olmasını kaldırıp kaldıramayacağımı merak ettim. Üç yıl önce bu çok kolay olurdu. Ama itiraf etmek istesem de istemesem de bu aptallar beni yumuşatmıştı.

Ellie mutfak kapısında belirdi, mavi gözleri anında beni buldu.

Yüzümde her ne gördüyse beti benzi attı ve kollarını iki yana açarak bana doğru geldi.

Sarılmasıyla rahatladım, o ana kadar buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim bile.

"Tebrik etmeli miyim, onu bile bilmiyorum."

Gerildim.

Ellie geri çekildi ve bana dikkatle baktı. "Braden gerçekten üzgün."

Konuşamadım. Konuşmak istedim. Ama çığlık atacağımdan korkuyordum.

"Bak, ben buradayım, Joss." Rahatlamak için omzumu ovdu. "Bana ihtiyacın olursa buradayım."

Çığlık çığlığa yutkunarak başımı salladım ve kısık sesle teşekkür ettim.

Ona bir fincan çay yaptığımda ve birlikte masaya sessizdik. Sessizce otururken aklıma geldi, belki Ellie'ye hissettiğim her şeyi anlatırsam Braden onu dinleyecekti. Genelde anlayışlı ve şefkatli olan kocama neler olduğunu bilmiyordum ama bildiğim şey, onu hiç görmediğim kadar öfkeli olduğu ve söyleyeceklerimi dinlemek istemediğiydi.

Ellie'yi dinleyebilir.

Konuşmak için ağzımı açmışım ki banyo kapısının açılma sesi beni durdurdu. Hem Ellie hem de ben dönüp Braden'a baktık ve o kapıdan geçerken kız kardeşine gergin bir selam verdi ve işe gitmek için hazırlanmak üzere yatak odasına doğru ilerledi. Bir Pazar günü.

Ellie bana döndü, gözleri sorguluyordu.

Elini tuttum ve sıktım. "Dün gece senin eski odanda uyudu," diye fısıldadım. "Bunu daha önce hiç yapmamıştı."

Arkadaşımın yüz ifadesi acıya dönüştü. "Joss ... konuş-"

Ellie cümlesini bitiremeden mide bulantısı beni vurdu ve ayağa kalkıp mutfak lavabosunun üzerine eğildim. Ellerinin saçlarımda olduğunu ve onları tuttuğunu hissettim. Sabah bulantılarımın sonuncusunu da kustuktan sonra Els'e yaslandım ve onun rahatlatıcı varlığından memnun oldum. Gözümün ucuyla bir hareket dikkatimi çekti ve Braden'ın bana baktığını görünce donakaldım, çenesinde bir kas kıpırdıyordu.

Ellie'ye döndü. "Ver

Elodie, Pazar yemeğini kaçırdığım için özür dilerim. Bütün gün toplantılarda olacağım. Ve, uh"-önce bana bir bakış attı "Kendini daha iyi hissedene kadar onunla kal."

Braden, Ellie'nin şaşkın ve sorgulayıcı seslenişlerini duymazdan gelerek daireden çıkarken içimi öfke kapladı.

Ellie'nin acıyan ve sempatik bakışları birdenbire rahatlatıcı olmaktan çok acı verici bir hal aldı.

Ellie'nin kollarından çekildim. "Özür dilerim tatlım. Ben sadece Ben yatağa dönüyorum."

Dikkatle başını salladı ve gitmeme izin verdi.

Uyuyamadım. Her şeyi kafamda tekrar tekrar canlandırıyor, Braden'ın durup benimle konuşmasını sağlamak için önce ona ne söyleyeceğimi bulmaya çalışıyordum. Her şeyi planlamıştım ama akşam yemeği geçti ve o hala gelmedi.

Sonra akşam.

Ona mesaj attım ama cevap alamadım. Aradım.

Cevap vermedi. Adam'a mesaj attım ama Adam'ın yanında değildi.

Sonunda, sabah ikiyi biraz geçe, n kapımız açıldı. Öfke beni yatak odamızdan dışarı itti ve Braden kapıyı kapatırken hışımla koridora ıktım. Gözleri bana kaydı ama misafir odasına doğru ilerlerken sanki içime bakıyor gibiydi.

Oh, hayır! Yine mi!

"sen?" Bana bakması için kolunu tutarak tersledim.

Sanki bana dokunulmasına dayanamıyormuş gibi kolunu benden çekti "Dışarı," dedi bana basitçe, sesi kesik kesik. Ve sonra misafir odasında kayboldu, muhtemelen beni arabayla ezmiş gibi grndğmn farkında bile değildi.

Neden bu kadar kızgın olduğuna dair teorilerim vardı. ocuğunu istemediğimi düşündüğünü biliyordum. Merak ediyordum.

bizimle ilgili her şeyi sorguluyordu. Korkup korkmadığını merak ettim. Tüm bunları bana neden söyleyemediğini merak ettim. Bundan daha ileri gittiğimizi sanıyordum. Hayır. Sanırım, muhtemelen haksız bir şekilde, beni her şeyin üstesinden gelebileceğini düşünmüştüm.

Uzun zaman önce onu dışladığım için neredeyse beni terk edecekti. şimdi de beni dışlıyordu. Kafasının içine dalmıştı ve yanına yaklaşmama izin vermiyordu.

Ona dokunmamı bile istemiyordu ve bu beni o kadar incitiyor korkutuyordu ki hiçbir şey hissetmek istemiyordum. Buna yardımcı olmak için uyuyacaktım ama uyku beni ele geçiriyordu. Bunun yerine kendimi banyoya kapattım ve soyundum. Duşu açtım ve buz gibi soğuk suya girerek şokun uyuşukluğa dönüşmesine izin verdim. Aklım başımdan gitti, ellerim karnımın küçük kısmını koruyucu bir şekilde sardı ve gözlerimi kapattım. Orası hariç her yerim uyuşmuş olabilirdi.

Boğuk bir "Siktir" sesi duyduğumu sandım ve tam Braden duşun kapısını açarken gözlerimi açtım. İçeri uzandı, yüz hatları granit gibiydi. ısıtmak için. Gözleri bana kaydı. "Zatrreeye mi yakalanmaya çalışıyorsun?"

Çıtırdayarak, yüzüm kızardı. Düşünmüyordum. Besbelli.
"Isınana kadar orada kal," diye tersledi Braden.

Kocam neredeydi?

Hissettiğim her şey aniden uyuşukluktan kurtuldu. Tüm korku, suçluluk, öfke, son birkaç günün yalnızlığı ve özellikle de incinmişlik.

Braden geri çekildi, yüzüne şaşkınlık ve korkuya benzer bir ifade yerleşti.

Ama bu adam bir yabancı olduğu için . . . Nasıl hissettiği değildi.

Ona boş gözlerle bakarak uzandım, duş kapısını kapattım ve ona sırtımı döndüm.

Bölüm 7

Castle Hill

"Uzun zaman oldu, Joss. Neler oluyor?" Dr. Pritchard o dikkatli sesiyle sordu. Endişeli görünmeme sanatında ustalaşmıştı. Ne de çok neşeli. Sadece sakin. Yatıştırıcı.

Eskiden beni deli . Bir zamanlar çocuklarına yanlış bir şey yaptıkları için bağırdığını duymak için her şeyimi verirdim.

Sesinde tansiyon vardı. İnsan olduğuna dair kanıt istedim.

Artık onun insan olduğunu biliyordum. Biraz alaycı olabiliyordu. Muhtemelen bu yüzden ondan bu kadar çok hoşlanıyordum.

"Braden ve ben evlendik," dedim sessizce, ellerimi karnıma dayayarak.

Gülümsedi. "Tebrikler."

"Teşekkürler."

Dr. Pritchard kaşını kaldırdı. İyi kaş kaldırdı. "Başka bir şey var mı?"

Ziyaretimin nedenini anlatırken konuyu tamamen geçiştirdim. "Bir menajerim var." Bu doğrudu. Dana hafta başında aramıştı ve onunla sözleşme imzalamıştım. Hayatımın en heyecanlı anlarından biri olmalıydı.

"Benim taslağımla ilgilenen bir yayıncısı var." Şimdiden. Yine, hayatımın en heyecanlı anlarından biri olmalıydı.

"Bu harika bir haber."

Dr. Pritchard ayrıca abartıdan ve heyecan ifadelerinden korkuyor gibiydi. Yine, onu çok sevmemin bir başka nedeni.

"Hamileyim."

İyi kalpli doktor, söylediklerimi değerlendirirken bir an sessiz kaldı. "Bu yüzden mi buradasınız?"

Son birkaç günü düşünürken boğazıma düğümlenen gözyaşlarını görmezden gelmeye çalışarak başımı salladım. Evimiz son zamanlarda sessiz ve soğuk bir yer olmuştu. Tüm hayatım öyle olmuştu. Ellie ve Adam araya girmeyi reddetmişlerdi, bu yüzden tamamen kalıyorlardı. Sanırım Ellie, Elodie'yle konuşmuş olmalı.

Çünkü ondan haber alamamıştım. Arkadaşlarımdan geçici mesajlar alıyordum ama kimse bu konuyu açmak istemiyordu. konu yukarı. "Braden'la aramda kocaman bir duvar ördü."

"Öyle mi yoksa sen mi?"

"Aslında ." Omuz silktim. "Korktuğumda hamile olduğumdan şüpheleniyordum. Bunun doğru olduğunu öğrendiğimde dehşete kapıldım. Ama hepsinin bu olmadığını biliyordum. Sadece . . . Uzaklaşmak zorundaydım, işlem yapmak için evime gitmeliydim. Ben söyleyemeden Braden geldi, ona söyledim ve yüzüme bir kez baktı ve en kötüsü olduğunu

varsaydı." "En kötüsü mü?"

"Mutsuz olduğumu. Ondan bir çocuk istemediğimi. O kadar kızgın, o kadar kırgın ki açıklamama izin vermedi ve hala da vermiyor."

"Peki size bir şans verseydi ona ne söylerdiniz?"

Ellerim karnıma daha sıkı bastırdı. "Çocuğumuzun benim için daha önce hiç olmadığı kadar önemli olduğunu. Birisi için bu kadar çok şey hissetmek beni korkutuyor. Her zaman da korkutacak. Ama şimdi bunun üstesinden gelmeye çalışıyorum. Hâlâ korktuğumu ve her şeyi berbat etmekten korktuğumu ama bunu onunla birlikte istediğimi. Sadece hissettiklerimi çözmek için zamana ihtiyacım vardı."

"Peki bu neydi?"

Bu ironiye gülümsedim. "Felç olduğum için çok mutluyum."

"Hala iyi olan her şeyin ardından kötünün geleceğine inanıyor musun?"

"Uzun yapmadım," diye başımı salladım. "Ama bu büyük bir olay. Hastalığım nüksetti."

"Joss, böyle hissetmeye hakkın var. Bunu fark ettin ve üzerinde çalışıyorsun. Herkesin isteyebileceği tek şey bu."

Ben alyanslarımı incelerken, parmağımdaki bantları çevirirken bir an sessiz kaldık. "Beni incitti," diye fısıldadım, bunu yüksek sesle itiraf etmek istemiyordum.

"Braden?"

Başımı
salladım.

"O mükemmel değil, Joss. Onun bir aile babası olduğunu hep biliyordun. Bir aile babası olup olmadığını merak etmek onun için zor olmalı.

kendi çocuğunu, onun çocuğunu taşıdığı için mutsuz olabilecek bir kadınla evlendi."

"Ama açıklamama izin vermiyor."

Başını yana eğerek bana küçük bir bakış attı, güven verici bir gülümseme. "Belki de söyleyeceklerini duymaktan korkuyordur. O yüzden dinlemesini sağlayın."

"İsterdim ... ama .." "Joss-"

"O gittiğinde kendimi suçluyorum," diye itiraf ettim. "tepki... Neden böyle hissettiğini, neden böyle davrandığını anlayabiliyorum.

bir şekilde. Ama tam karşımda durduğunda, bana baktığında, ona dokunmamı istemediğinde, dokunuşuma dayanamadığında, neredeyse ondan nefret ediyorum. Kendimi çok yalnız hissediyorum." Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. "Ve bir daha böyle hissetmeyeceğime söz verdi."

Dr. Pritchard eğildi ve elime kağıt mendil bastırdı, bunu yaparken elimi rahatlatıcı bir şekilde sıktı. "Bu hissin üstesinden gelmeye çalışmalısın.

ona. Bu tamamen bir iletişimsizlik vakası ve siz ikiniz bunun sizi raydan çıkarmasına izin vermeyecek kadar ilerlediniz."

Gözyaşlarımı silerken başımı
salladım. "Ve Joss."

"Öyle mi?"

Nazikçe gülümsedi. "Tebrikler."

Bunu bana şahsen söyleyen ilk kişiydi ve başka kimsenin söylememesinin kendi hatam olduğunu anlamama rağmen

Yine de bunu duymak güzeldi. "Teşekkür ederim."

İlk kez anne olmak üzerine Amazon'da bulunan tüm kişisel gelişim kitaplarını satın aldıktan sonra dizüstü bilgisayarı kapattım. Dr. Pritchard'la seansımdan sonra eve geldiğimde boş bir daireyle karşılaşmışım ve hiper moda girmiştım; temizlik yapıyor, ortalığı topluyor, eşyaları atıyordum. Ayrıca, ölçü almak için misafir odasına Braden'in eşyalarının her yere dağıldığını gördüğümde, Braden ve benim aynı yatağı paylaşmadığımızı hatırlatan uyarıları da görmezden gelmişim. Burası çocuğumuzun odası olacaktı. Ben Renk şeması için sarı veya yeşili düşündüm çünkü ikisi de cinsiyet açısından nötrdü.

Daha sonra dizüstü bilgisayarımı açtığımda yeni menajerimden bir e-posta aldım, bana taslağı yayıncıya gönderdiğini ve yeni bir kitap için konseptler düşünmeye başlamamı istediğini söylüyordu. Bir süreliğine, daha sonra detaylandırmak üzere geri döneceğim birkaç fikir için notlar yazdım.

Sonra anne olmak hakkında hiçbir şey bilmediğim için başladım ve internetten alışveriş yapmaya başladım.

Sinirlerim yıpranmış bir halde yatak odamızdaki aynanın önünde durdum ve tişörtümü kaldırdım.

Henüz bir şey yok.

Elimi karnımın üzerinde gezdirdim ve içimde çok sevdiğim küçük bir insanın olmasının ne kadar tuhaf olduğunu düşündüm.

Keşke kocam bunu ona söylemem için bana bir şans verseydi.

Pencere ile yatak arasındaki boşluğa baktım. ve bir süreliğine bebeğin beşiğini koymak için yer olup olmadığını merak ettim. Onun bize yakın olmasını istiyordum. Çocuğumuzun güvende ve elimizin altında olduğunu bilmezsem uyumakta zorlanacağımı zaten biliyordum.

Birkaç dakika sonuçsuz bir şekilde mezurayı aradıktan sonra, orada bırakıp bırakmadığımı görmek için misafir odasına geri döndüm. Yatağın başucundaki dolapta buldum ama tam uzaklaşırken, bir kitabın altına yarı gizlenmiş bir mektubun üzerindeki adres dikkatimi çekti.

Kalbim iğrenç bir şekilde yüksek sesle atarken, mektubu romanın altından çıkardım ve okurken korkudan tüylerim diken diken oldu.

Parmaklarım uyuştı ve mektup kayıp yere düştü.

Braden'ın kiracılarına gönderilen ve bir ay içinde evi boşaltmalarını isteyen bir mektuptu. Bu onun bekarlığa veda Meadows'daki çatı katı. Benim yanıma taşındığında kiraya vermişti.

Kişisel kullanımı için ihtiyaç duyması halinde kiracılardan kısa sürede geri alabileceği.

Kapı zilim çaldı.

Damarlarımda saf korkudan uzaklaşmak için iyi bir fırsat.

"Liv?" Ön kapımı açtıktan sonra, onu kapımın önünde gördüğüme şaşırarak, "Liv," dedim.

Olivia ve ben iyi arkadaşlık ama nedense ilk görmeyi beklediğim kişi o değildi. Jo ve ben daha yakındık. Liv ve ben birbirimizi sadece Jo sayesinde tanıyorduk.

Amerikalı dostlar ve kitap meraklıları olarak çabucak bir araya gelmiştik.

Liv'in gözleri endişeyle üzerimde gezindi ve anında gerildim. Ne gördüğünü biliyordum. Uyuyamadığım için gözlerimin altında oluşan koyu halkalar; solgun, iğrenç bir Ten rengi ve saçları dağınıktı.

"Braden burada mı?" diye sordu, yanımdan geçip daireye girerken.

Araya girmeye gerek yoktu. Braden ve hamileliğimden başka bir şey hakkında konuştuğumuz sürece onun varlığını memnuniyetle karşıladım.

"Hayır, işte," diye yanıtladım onu mutfağa kadar takip ederken.

Oraya gittiğimde kahve yapmaya başlamıştı bile. Bana kaşlarını çatı. "Kendine daha iyi bakmalısın."

"Çok meşguldüm," diyerek hızla başka bir konuya geçtim. "New York'ta bir edebiyat ajansı artık beni temsil ediyor."

Liv heyecanla gülümsedi. "Kitabını mı sevdi?"

"Kitabımı çok sevdi."

"Joss, bu inanılmaz."

Ben de gülümsedim, herkes içinde bunun ne kadar havalı en iyi Liv'in anlayacağını biliyordum. Liv bir kütüphaneciydi. Kitaplar onun tutkusuydu.

Gözleri karnıma indiğinde, belirsizlik derinliklerine girerken, bir sonraki sorusunu kestim. "Bir başkası üzerinde çalışmaya başlamam gerektiğini düşünüyor."

Liv beni rahatlatmak için dikkatimi dağıtmama izin verdi, Kahve ve bisküvilerle oturma odasına yerleştiğimizde farklı fikirlerim hakkında gevezelik etmemi dinliyordu.

Bulduğum mektubu unutmak için her şeyi yapardım.

Aklımdaki çılgın distopik fikirle ilgili bir cümlemin tam ortasında idim ki menajerimin aklından geçenle hiç alakası yoktu.

Ön kapı açıldığında benden yeni konseptler düşünmemi istedi. Braden.

Braden'ın kapı aralığında belirip beni ezmesini midemdeki o korkunç iğrenç hisle beklerken tüm vücudumun gerginlikle kilitlendiğini hissettim.

En az benim hissettiğim kadar yorgun görünerek göründü ve kapının durdu. Bana bakmadan önce onu "Liv," diye selamladı.

Beni görünce gözleri anında kısıldı. "Bugün uyudun mu?"

Beni terk mi ediyorsun? "Yapamadım."

Sinirlenmiş görünerek iç çekti. "Biraz uyumalısın." Kravatını çekiştirerek gözden kayboldu.

"Joss?" Liv'in fısıltılı endişesi dikkatimi tekrar ona çevirdi. Benim için çok endişelenmiş görünüyordu. "Kızım, ne yapıyorsun?"

ne yapıyorsun?"

Ne yapıyorum ben? Ne yapıyorum ben? "Yapma." Bir bok bilmiyordu.

Gergin bir sessizlik içinde oturup kahvelerimizi yudumladık.

Koridorda dolaşırken Braden'ın "Adam'la geç saatte bir toplantım var," dediğini duyduk. Bir yalan daha. Ön kapı çarptı. İrkildim ve umutsuzca ağlamamaya çalıştım. Bu hamilelik beni duygusal bir kara deliğe dönüştürüyordu.

"Ah, tatlım," diye ayağa kalktı Liv, sanki bana sarılacakmış gibi.

Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Bana sarılırsan ağlamam durmaz. Ve benim ağlamamaya ihtiyacım var."

Dondu kaldı, çaresiz ve böyle hissettiği için kızgın görünüyordu.

Onun nasıl hissettiğini iyi biliyordum. "Ben değilim." İhtiyacım vardı Dr. Pritchard'dan başka biri bunu bilmeli. "Onu dışlamadım. Sadece şu anda gerçekten zor bir dönemden geçiyorum ve bunu mahvettim. Bunu onun için mahvettim."

"Seninle konuşmayan o mu?"

"Konuşuyor. Ama sanki benimle aynı odada olmaya bile zor dayanıyor. Şokun geçtiğinden beri bana ne hissettiğimi sormadı. Bilmek istemiyor. Ona dokunmamı istemiyor. "

"Özür dilerim, Joss."

"Hiç olmamıştı." Mektup tekrar aklıma geldi ve o paniğin beni bütünüyle yuttuğunu hissettim. "Sanırım her şeyi berbat ettim." Histerik kahkahalarım bir anda kontrol edemediğim yüksek sesli, sert hıçkırıklara dönüştü. Yıkıldığım için utanamıyordum bile. Umursamayacak kadar çok ağlıyordum.

Liv'in rahatlatıcı sıcaklığını hissettim, beni sandalyede nazikçe kenara itti ve yanıma sokuldu, böylece beni kollarına çekti. Ve sonra beni teselli etmesine izin verdiğimde her şey kayboldu, gömleğini ıslatan gözyaşları yalnız olmadığımın bir kanıtı.

Titremenin durduğunun ya da gözyaşlarımdan farkında değildim. durma noktasına geldi. Sonunda düştüğümde her şey kapkaraydı.

uykunun derin rahatlamasına.

Gözlerimi açmaya çalıştığımda , bilincim yerine geldi ve bununla birlikte belimde ağır bir sıcaklık hissettim.

Gözlerimi açtığımda şişmiş olduklarını fark ettim ve işte o zaman nedenini hatırladım. Liv'in kollarında ağladığım anı gerildim ve aynı anda kocamın uyuyan yüzüne baktım.

Belimdeki ağır sıcaklık onun koluydu. Yatakta birlikte yatıyorduk.

Oraya nasıl geldiğimizi bilmiyordum.

Tekrar ağlamaya başladım.

Braden'ın kolu bana sıkıca sarıldı ve gözyaşlarının bulanıklığı arasında onu uyandırdığımı gördüm.

"Mutlu değildim," diye fısıldadım, dudaklarımdaki tuzlu suyu yalayarak. "O kadar mutluydum ki dehşete kapılmıştım."

Sıcak parmakları çeneme dokundu ve soru soran gözleriyle buluşabilmem için başımı geriye doğru eğdiğinde dokunuşunun nazik baskısını hissettim. "Korktun mu?"

Başımı salladım. "Uzun bir yol kat etmiş olmam, hâlâ hissetmediğim anlamına gelmiyor. Açıklamama izin vermedin. Hâlâ birlikte sahip olduğumuz tüm güzel şeyleri kaybetmekten korkuyorum."

Birlikteydik.

Braden kaşlarını çatı. "Bebeğimizi kaybetmekten korkuyorsun, bu yüzden ben-"

"Hayır!" Ayağa kalktım ve ona ters ters baktım.

"Beni dışladın." "Bütün bunları geride bıraktığımızı sanıyordum."

"O zaman bırak da açıklayayım!" Bana ters ters baktı ama .

Ben de ters baktım. "Sevdiğim insanları kaybetmekten korktuğumu biliyorsun. Ama çocuğum, bizim çocuğumuz, bu çocuğu zaten o kadar çok seviyorum ki nefes alamıyorum. Bir şey olacağı düşüncesi ..."

Braden yavaşça başını salladı. "Çocuk sahibi olmak hakkında konuşmaktan kaçınıyordun. . . Onları istemediğinden endişelenmeye başladım. Şatoya kaçmanın beni dışlamaya hazırlandığın anlamına geldiğini düşündüm çünkü ... çocuğumuzu istemiyordun. Sonra sen açıklamaya çalıştığında, ben ..." İç çekti. "Neydin?"

"Korkuyorum," diye itiraf etti usulca, gözleri benimkilere kilitlenmişti. "Annem beni hiç istemedi, Jocelyn. Hiçbir zaman. Mutlu bir çocuk değildim ve bırakın kendi çocuklarımı, hiç kimsenin böyle bir çocukluk istemezdim. Eğer çocuğum olursa, benimkinin asla olamadığı türden bir baba olacağıma dair kendime söz verdim ve Onlara tüm dünyasıymış gibi davranmayan bir kadınla kesinlikle evlenmezdim. Bu yüzden eşimin çocuğumuzu istememesi konusunda ne hissedeceğimi bilemedim. Buna nasıl tepki vereceğimi ve bunun bizim için ne anlama geldiğini bilmiyordum."

Bıçak gibi bir acı göğsümü kesti. "Bu yüzden mi taşıyorsun?"

"Ne?" diye sordu kuşkuyla, gözleri kararmıştı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Mektup." Titrek bir elimi kaldırarak koridoru işaret ettim. "Mektubu misafir odasında buldum. Eski dairendeki kiracıların bir hafta içinde taşınmalarını isteyen mektup. ay."

Aramıza koyu bir sessizlik çöktü.

Braden yataktan kalktı, bir süre hiçbir şeye bakmadan durduktan sonra çok tanıdık bir öfkeyle bana döndü. "Bu kiracılara gönderdiğim ikinci mektup. İlkinde bina sakinlerinden aldığım şikâyetler nedeniyle tahliye yazıyordu. Gördüğünüz mektup ise çıkmaları için ne kadar zamanları olduğunu bildiren standart bir tebligattı."

Oh.

Sikey

im.

"Seninle konuşmadan ya da bu işi çözmeye çalışmadan seni terk ettiğimi düşündün!" diye bağırdı.

inançsızlık.

Oh, hayır, artık kızgın olamazdı. Karşı taraftaki yataktan kalktım. "Beni dondurdun. Ben Korkmuş ve kafam karışmışken beni tek başıma bıraktın!" Ona bağıırırken sesim çatladı ve kırılma sesimi alçalttı. "Sana dokunmama izin vermedin. "Sana dokunmama izin vermedin. beni." Yüzünün yumuşamasını izledim. "Bana artık yalnız olmayacağıma söz vermiştin ama bunun yerine benden nefret ettiğini düşünmemi sağladın. Ve sanırım bunun için senden biraz nefret ediyorum."

Tekrar ağladığımı görmesin diye döndüm.

İki saniye sonra beni kollarının arasına aldı. "Siktir, bebeğim," diye fısıldadı kısık sesle. "Bir erkeğe diz çöktürebilirsin."

Kollarını etrafımda, göğsünü yanağımın altında hissetmek çok rahatlatıcıydı. Kokusunu içime çekiyordum. Onu içime çekiyordum. Ama karşılığında ona sarılmadım.

"Çok özür dilerim," dedi huysuzca, umutsuzca kulağıma, Gözlerimin içine bakmak için beni rahatlattı. Ellerinin arasına almadan önce saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. Orada panik gibi bir şey vardı. "Jocelyn, sana bir daha asla böyle hissettirmeyeceğim. Söz veriyorum. Çok özür dilerim." Beni sertçe öptü, gözyaşlarımın tadına baktı. "Korkmuştum. Bir aptal gibi davrandım ama bunun tek nedeni bu bizim çocuğumuz. Benim için her şeyden daha önemli. Her şeyi berbat ettim. Bu sefer batırdım ama özür dilerim. Çok özür dilerim, tatlım. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Bana inanıyor musun?" Beni kendine doğru çekti, elleri sırtımda geziniyordu. "Bana inanıyor musun?"

Son birkaç günü unutmaya çalışarak derin bir nefes aldım. Acıya ve öfkeye tutunmak çok kolay olurdu. Ama bunun yerine birkaç yıl öncesine baktım.

Bradenın kollarında, ona yaşattığım her şey için beni affettiği için minnettarım.

Kollarımı kaldırdım ve sırtına doladım. "Sana inanıyorum."

Beni tekrar öptü, bu sefer daha yavaş, daha derin. Geri çekildiğinde kaşları çatıktı. "Her şeyi berbat ettim," diye tekrarladı.

Sessizce.

"sendeydi."

"Birbirimizden pek hoşlanmadığımız zamanlar olacak ama seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğimi bilmeni istiyorum" diye mırıldandı dudaklarına karşı. Bu sefer ben Seni kaybetmekten korkan biriydim ve söyleyeceklerini duymaktan korktuğum için seni kendimden uzaklaştırdım. Eğer, Tanrı korusun, seni bir daha incitirsem, söyle bana. Beni dışarıda bırakma. Duş kapısını yüzüme kapatma. Bağır bana. Bu boku saklayıp bana periliymişsin gibi bakana bundan kurtulmama izin verme. Çünkü . . . Yemin ederim. Tanrım, o gece gözlerindeki o bakış neredeyse kalbimi kırıyordu. Birbirimize bunu yapmayı bırakmalıyız. Hemen şimdi."

Başımı salladım, ona daha sıkı sarıldım, rahatlama ve bağışlanma bedenimi onunkinin içinde eritti. "Söz veriyorum. Sadece benim için değil, sadece senin için de değil. Artık düşünmemiz gereken bir bebeğimiz de var. Tebrikler bu arada."

Braden'ın gözleri parladı. "Tebrikler, tatlım." Güldüm. "Oh, Tanrım C, bu yeterince uzun sürdü."

Beni kollarının arasına aldı, böylece ayaklarım yerden kesildi. Otomatik olarak boynuna sarıldım ve beline doladım, ancak kendimi yatakta sırt üstü yatırılırken buldum.

Braden uzandı, sevgi dolu gözleri doğrudan benimkilere bakıyordu. "Seni çok özledim."

Ellerimi gömleğinin altına soktum ve sıcaklığını hissettim, Parmaklarımın altındaki kaslı sırt. "Ben de seni özledim," dedim. ona kalın bir sesle söyledi. "Seni çok seviyorum. Senden pek hoşlanmadığım zamanlarda bile seni tamamen sevdim."

Başparmağı elmacık kemiğimin üzerinde gezindi. "Sana döndüm bebeğim. Ve seni sevmekten asla vazgeçmeyeceğim. Ama yine de şüphelerin varsa diye söylüyorum" -parmakları eşofmanımın bel bandına dolanırken bana hızlı ve ateşli bir gülümseme fırlattı -"Seni ne kadar sert, derin ve umutsuzca sevdiğimi göstermeme izin ver."

Kalçalarımı eğerek eşofman altımı yavaşça çıkarması için ona daha iyi erişim sağladım. Onlar çıkar çıkmaz Bacaklarımı sırtına doladım ve kollarımı omuzlarına doladım. "Bunu duşta yapalım," diye mırıldandım aç bir şekilde ağzına karşı.

Beni sıkıca tutan Braden ayağa kalktı ve bir eliyle ense mi kavrayarak ağzımı kendi ağzına götürdü. O öpüşmede birbirimizin tadına baktık, dudaklarımız tutkulu öpüşmeden dolayı şişmişti.

"Seninle öpüşmeyi seviyorum," diye itiraf ettim, bizi banyoya doğru götürürken boynuna sokuldum.

Gülümseyerek onayladı ve beni yavaşça yatağa indirdi. banyoya girdiğimizde yerle bir oldu. Tişörtümü çıkardım ve Braden soyunurken duşu açmak için uzandım. Sütyenimi ve külotumu çıkardım.

Boxer külotunu çıkarırken aç gözleri kocamın vücudunda gezindi. Beni nazikçe kendine çekerken alt karnım ihtiyaçla sıkıştı, solgun gözleri arzuyla yanıyordu Elleri omurgamdan aşağıya doğru kıcımın kıvrımlarını okşarken.

İçimi çektim, ellerimi göğsünün üzerinde gezdirdim, göğüs yumuşak öpücükler kondurdum ve durup dilimle göğüs ucunu okşadım.

Kıçımı sıkı, inledi ve ereksiyonunu karnımın derinliklerine doğru bastırdı. Onu keşfetmeye devam ettim, ağzım teninde öpücükler bırakırken, kendi ellerim sert karın kaslarında gezindi, dar kalçalarının etrafını düzleştirdi ve gergin kıcını kavradı.

Misilleme olarak Braden popomu bıraktı ve iki hassas göğsümü avuçlarının arasına alana kadar yanlarımı okşadı. Onları yoğurduğunda içime hoş bir acı yayıldı ve boynumu bükerek nefes aldım. "Çok hassaslar," diye fısıldadım ve ona hamile olduğumu hatırlattım.

Onları daha sert yoğurdu ve bacaklarımın arasında bir uyarılma hissettim.

"Braden," diye inledim, ona karşı daha derine itildim.

Hayal kırıklığına uğradığım için beni tutuşunu hafifletti.

Ona bir soru yönelttim ve o da sırtarak sessizce cevap verdi; beni kolunun üzerine yatırdı ve göğsümü sıcak, ıslak ağzına doğru kaldırdı. Dişlerini hissettiğimde haykırdım. Meme ucumu nazikçe kazıdı ve sonra ağzına derinlemesine emerken merhamet için tutuyordum.

Göğüslerim daha önce hiç bu kadar hassas olmamıştı.

"Oh, Tanrım, sanırım boşalacağım," diye inanamayarak nefes aldım, kalçalarım ona karşı dalgalanıyordu.

Braden bu teoriyi test etmek istercesine daha sert emdi, diliyle meme ucumun etrafında dönerken diğer göğsümü sıktı ve yoğurdu.

, tüm vücudum sıcak ve kaskatı kesilmişti.

Sonra karnımdaki dalgalanmayı ve bacaklarımın arasındaki kaygan ıslaklığı hissettim. Braden göğüslerimle oynarken mini bir orgazm geçirmiştım.

Bedenimin gevşediğini hissettiğinde başını kaldırdı, gözleri sorguluyordu.

Nefes nefese, saçlarını yüzünden çekerek yavaşça gülümsedim. "Evet."

Braden elini karnımda gezdirdi ve ben titredim, cinsel organım beklentiyle sıkıştı. İki parmağını kolayca içime kaydırđı ve gözleri karardı.

"Sırılsıklam olmuşsun." Parmaklarını pompaladı ve ben de onlara karşı sallandım. "Bu eğlenceli olacak bebeğim," diye mırıldandı karanlık bir şekilde.

Omuzlarına tutundum, parmaklarının üzerinde hareket ettim. "Bebeğim, durma." Tekrar yaklaşmışım.

"Seni tatmak istiyorum," dedi Braden, penetrasyonu durdurarak. "Dilimin üzerine boşalmanı istiyorum."

Buna karşı çıkmayacaktım.

Saniyeler içinde kendimi düşün içinde buldum, sırtımı duvara dayamışım, Braden dizlerinin üzerindeydi. Bacağımı omzunun üzerinden geçirdi ve duş suyu sırtından aşağı süzölürken ağzını indirirken parmaklarımı saçlarına geçirdim. Zevkle, orgazmı kovalamakla tükenmişim,

Dilinin klitorisimin etrafında dönmesinden, parmaklarının içime pompalamasından başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Vücudum sertleşti.

doruk noktası benim için aceleyle geldi. Kocamın adını haykırırken, onun alıştırma yapan, yetenekli diline karşı salıverilmemi ürpererek söyledim.

Uykulu, durgun ellerim Braden'in omuzlarına kaydı, ayağa kalkıp beni ıslak erotik bir öpücükle öperken göğsünden aşağı indi. Bir eliyle sağ uyluğumun arkasını kavradı, diğeriyle kıcımlı ve ben bir şekilde

Zıplamayı başardı, bacaklarımı etrafına , böylece sıcak, zonklayan aletini sokabildi. İçim

Kaslar onun derine itme baskısıyla titredi ve Braden dudaklarıma karşı inledi.

Yavaşça içime girip çıkarken gözlerimiz birbirine kenetlendi, nefes alış verişlerimiz giderek daha da sıklaştı. "Seni özledim," homurdandı, itişleri biraz daha hızlanırken beni sertçe kavradı.

"Ben de seni özledim." Onu öptüm. Onu her şeyimle öptüm ve Braden dizlerini büktü, siki O yükselirken içime öyle bir girdi ki, çığlığım dudaklarımızı ayırdı.

Beni öldüreceğinden emin olduğum yavaş bir yoğunlukla beni becermeye devam ederken tırnaklarım derisini kazdı. Beni başka bir doruğa doğru çalıştırırken tüm kaslarım kaskatı kesilmişti.

Braden'in sıcak nefesi ağzıma doğru üfledi. "Benim için gel, bebeğim," diye nefesini tuttu, kalçaları yaklaştıkça daha hızlı esniyordu. "Gelmene ihtiyacım var Jocelyn."

Sanki bir işaretmiş gibi alt bedenimdeki basınç patladı ve boğuk bir çığlıkla parçalandım, seksim Braden'in etrafında dalgalanıyordu. "Siktir," diye homurdandı, beni daha sert, daha hızlı becerirken yüzünü boynuma bastırdı, kendi doruk çığlığı benimde boğulana kadar. Kalçaları benimkilere karşı sarsıldı,

siki rahmimi sıcak salınımıyla doldururken sertçe titriyordum.

Nefes alış verişimizi kontrol altına almaya çalışırken bir süre orada, onun etrafında kilitli kaldım.

Sonunda Braden başını kaldırdı ve ben daha söyleyemeden sırtarak mırıldandı: "En iyisi. Duş. Şimdiye kadarki."

Braden manzaraya baktı ve sonra kaşlarının arasında bir şaşkınlık ve biraz da

Gözlerinde kızgınlık. "Peki biz neden buradayız?"

Edinburgh Kalesi'nde Mons Meg'in ötesinde dururken Kollarımı kocamın beline doladım ve başımı geriye doğru eğerek gözleriyle buluşmak için iyice yaklaştım. "Bir yerlerde buraya sadece umutsuzluğa kapıldığımda geldiğim izlenimini edinmişsin. Sanırım bu yüzden beni dışladın. Bebeğimizi öğrendiğimde buraya gelmeme kızmıştın."

Başını salladı, kalçalarındaki tutuşu sıkılaştı. "Bunu tekrar konuşmamıza gerek yok, Jocelyn."

Barışmamızdan bir hafta sonraydı ve o zamandan beri her şey geçici, biraz kırılğan ama iyiydi. Yeniden ayaklarımızın üzerinde durmaya başlamıştık ama bu kez hamile bir çift olarak.

Braden baba olacağı için o kadar heyecanlıydı ki korkularımın üstesinden gelmemde bana gerçekten yardımcı oluyordu.

Ben de onunla konuştum.

Dr. Pritchardı tekrar görmeyi teklif etti ve birlikte görmeyi kabul ettik, böylece yaşadıklarımı daha iyi anlayacaktı.

Terapiste gitmek Braden'ın yapmak istediği şeyler listesinde yoktu ama bunu ailemiz için yapıyordu.

"Tekrar anlatmayacağım," diye söz verdim ona.

"Umutsuzluğa kapıldığımda buraya gelmediğimi bilmeni istiyorum."

Kaşlarını çattı. "musun?"

"Hayır." Başımı sallayarak gülümsedim. "Ne zaman sessizliğe ihtiyacım olsa buraya . Bir şeyleri düşünmek için biraz huzur ve sessizlik. Ne zaman hamile olduğumu öğrendiğimde her şey kafamı doldurdu. Annem ve babam. Beth. Sen. Ellie. Elodie. Clark. Sevdığım herkes. Ve bebek, . Korktum mu, sevindim mi, üzüldüm mü ya da heyecanlandım mı bilemedim. Bu rahatsız edici bir duygu tüm bu saçmalıklar odaklanmadan çarpışıyor. Buraya geldim.

ne hissettiğimi çözebilmek için odaklandım. Ama sen benden önce ortaya çıktın."

"Ve sonuçlara atladı."

"Evet. O zaman bunu seninle konuşmak istedim. Gerçekten istedim. Yardımını istedim."

"Ve ben tam bir piçtim."

Güldüm. "Seni bu yüzden buraya getirmedim. Seni buraya bunun üç yıl önce olmadığını bilmen için getirdim.

Bir şeyi çözmem gerektiğinde senden kaçmayacağım. Ama buraya gelirse, buranın sadece huzur ve sessizlik için gelmeyi sevdiğim bir yer olduğunu bilmeni istiyorum. Seni bunun tutmuyorum. Seninle paylaşmak istiyorum."

Ağzıma karşı sessizce konuşmak için başını eğdi. "Burası senin yerin. Benimle paylaşmana gerek yok. Sadece Neler olup bittiğini seninle sürece mutluyum." "Bunu kesinlikle yapabilirim."

Braden gülümseyerek başını eğdi ve ceketini açtı. ve iç cebinden küçük bir paket çıkardı. Garip bir şekli vardı ve çok kötü bir şekilde hediye paketi yapılmıştı. "Senin için."

Şaşkınlıkla hediyeyi aldım. "Nedir bu?"

Omuz silkti, hâlâ gülümsüyordu. "Sadece kim olduğunu ve ne kadar harika bir anne hatırlatacak bir şey." Böyle düşündüğü için minnettar olarak hediyenin paketini hızla açtım,

Onu tanıdığımda kalbim göğsümde ters döndü. Gümüş bir bebek çingırağıydı ve bir yüzünde benim adımın, diğer yüzünde ise küçük kız kardeşim Beth'in adının kazılı olduğunu görüyordum. Bu benim çingırağımdı ve Beth geldiğinde Annemle birlikte küçük kız kardeşime verebilmek için diğer tarafına Beth'in adını yazdırdım. Annem onu ipek astarlı bir kutuda saklamıştı, aile içinde yeni bir gelenek başlatma umuduyla. Bu bir

Braden'a anlattığım hikaye, hatta onu Virginia'daki depolama tesisine ailemin eşyalarını boşaltmak için gittiğimizde.

Hikayeyi bilmese bile, bunun benim için çok şey ifade ettiğini biliyordu.

"Ailenizden sakladığınız her şeyin bulunduğu kutudan çıkardım, cilalattım." Beth'in adı yukarı bakacak şekilde elimde çevirdi. "Düşünüyordum da, eğer küçük bir kızımız olursa adını Beth koyabiliriz."

Boğazımı tıkayan duygu yumağını yutkunarak ve başımı salladım. "Çok isterim. Teşekkür ederim." Kollarımı boynuna doladım, çingırağı avucumun içinde sıkıca kavradım ve onu öptüm.

Öpüştük, dudaklarımızın tatlı fırçaları hızla ısındı. Geri çekildiğimde nefesim ağırlaşmıştı, alnım onunkine bastırıyordu. "Sence sonunda başardık mı?"

"Başardın mı?"

"Bütün saçmalıklar." Arsızca sııttım. "Sonunda birbirimiz hakkında her şeyi anladığımızı mı düşünüyorsun?"

Braden başını salladı ve ben ona sarılırken dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu. "Hayır, bebeğim. Her günümüzü büyüyerek geçireceğiz. Kendimiz hakkında yeni şeyler öğreneceğiz, asla birbirinize dikkat edin."

Geri çekildim. "Korkunuz algınızın önüne geçmediğinde inanılmaz derecede bilge bir adam olduğunuzu söyleyen oldu mu Bay Carmichael?"

Gözlerini devirdi. "Bunu hiç mıyım?"

Homurdandım ve kale tepesinden aşağıya doğru yürümeye başladığımızda kolumu onunkinin arasından geçirdim. "Ben çuvalladığımda aylarca bu konuda uygunsuz şakalar yaptın ve sonra da

Arada sırada bir noktaya değinmek istediğinizde."

Homurdandı. "Bir hafta boyunca beni bununla duygusal olarak manipüle etmene izin vereceğim."

"Bir yıl."

"Bir ay."

"Bir yıl."

"Altı ay."

Bunu düşündüm. Bu oldukça uzun bir işkence ve muhtemelen hamilelik süremize daha uygundu. "Tamam, altı ay. Ama seni uyarmalıyım ki duygusal manipülasyondan daha fazlasını içerir."

"Detaylandır."

Ona gülümsedim. "Ben hamileyim. İsteklerim, biraz aşırıya kaçabilir."

Vücudu kahkahalarla sarsıldı. "Çocuğumu taşıyorsun. Birini öldürseydin muhtemelen suçu ben üstlenirdim."

"Hamile olsan da olmasan da muhtemelen bunu yapardın."

Braden bana usulca gülümsedi. "Muhtemelen değil."

Kıkırdayarak daha sıkı sarıldım. "Hamile kıyafetleri için benimle alışverişe gelmeni sağlayacağım."

"Ben halledebilirim. Aslında, karnının şişmesini dört gözle bekliyorum." Bir elini karnımda gezdirdi, bunu çok sık yapmaya başlamıştı.

"Şişliğim mi? Neden?"

"Bu bir mağara adamı olayı," diye şaka yaptı.

"Detaylandır." Ben de sözünü tekrarladım.

"Bilmek istediğinden emin değilim. Bana kızgın olmayı daha yeni bıraktın."

"Braden . . ."

Tam kale girişinden çıkıp kordona doğru yürümek üzereyken durdu. Cevabını kulağıma fısıldamak için eğilirken beni kendine doğru çekmesine izin verdim. "Her erkek yumruğumuzu gördüğünde, içine girmesine izin verdiği kişinin ben olduğumu bilecekler, senin benim, benim de senin olduğumu ve içinde büyüyen şeyin bizim çocuğumuz olduğunu bilecekler."

Gözleriyle buluşmak için geri çekildiğimde dudaklarım aralandı. "Yumru fikri seni tahrik ediyor," dedim daha kısa ve öz bir şekilde.

Pişmanlık duymadan sırtıttı.

Omuz silktim. "Benim için sorun değil. Ben göstermeye başladığımda

İkinci üç aylık dönemim ve duyduğuma göre o zaman da fena halde azacaktım."

Kordonda yürümeye başladığımızda Braden elimi tuttu. "Sizi ağırlamak için elimden geleni yapacağım."

"Çok şey bekliyorum," diye alay ettim. "Restoranlarda iğrenç yorumlar, banyolarda, arabalarda, asansörlerde, hamile giyim mağazalarının soyunma odalarında seks ..."

Kocam güldü ve elimi bırakarak kolunu omuzlarıma doladı ve beni yanına çekti. "Kanepeyi, mutfak masasını, duşu kaçırdın.

küvet ve yatak da işe yarayabilir, biliyorsun."

"Bir taksi bulmalıyız." Milin aşağısına doğru daha hızlı yürümeye başladım.

Braden'ın bana sırttığını hissettim. "Hamilelik hormonları mı?" "Braden'ın neden olduğu hormonlar," diye homurdandım.

yaklaşan siyah bir taksi. Ona döndüm, gözlerim beklentiyle parlıyordu. "Geçen hafta her şeyi berbat ettiğin için, yetki bende. Ve üstte. Bundan sonrasını göreceğiz."

Sanki çok zor bir şeymiş gibi derin bir iç çekti. "Ah, işte başlıyor."

Özel bir önizleme için okumaya devam edin

JAMAICA LANE'DEN ÖNCE

Mevcut Ocak 2014

Stirling, İskoçya

Şubat

Ne zaman bir köşeyi dönsek, buzeski rüzgâr, sanki bir bina bizi tamponladığında çıldırmış gibi, neredeyse kindar bir şekilde bize çarpıyordu. Buz saçağı gibi sivri parmakları pembe kırmızı yanaklarıma battı ve kollarımı kendime daha sıkı sardım, saldırıya karşı koyarken omuzlarım kamburlaştı.

"Beşinci ve son kez söylüyorum... bizi nereye götürüyorsun?" Joss nişanlısı Braden'a daha da sokularak sordu.

Yün paltosunu açmış ve onu içine sokmuştu, kolu beline dolanmış, onu yakınında tutuyordu. Kısa, şık bir ceket giymiş ve üzerine kırmızı bir elbise giymişti.

ikinci deri. Hepimiz gibi o da ince topuklu ayakkabı giyiyordu. Aslında, İskoç kışına karşı onu koruyan tek şey bir atkıydı.

Ellie ve Jo da hemen hemen aynı durumdaydı; elbiseler, topuklu ayakkabılar ve hafif ceketler giymişlerdi. Ben sadece Siyah elbise pantolonum biraz daha sıcaktı ama ipek üstüm ve hafif smokin tarzı blazer ceketim beni korumak için her şeyi yapıyordu. Kız arkadaşlarım kadar ince topuklu ayakkabılarla yürümeye alışık olmadığımndan, Jo bizi gizemli hedefimize götürürken grubumuzun arkasında yavaşça ilerledim. "Çok uzak değil," diye söz verdi, bizi yönlendirirken omzunun üzerinden bize bakarak

şehir merkezindeki ana caddeye doğru ilerliyordu. Nişanlısı Cam, kolunu ona sımsıkı sarmış, onu olabildiğince sıcak tutuyordu ve arkalarında Braden'ın kız kardeşi Ellie ve en iyi arkadaşı Adam ısınmak için birbirlerine sarılmışlardı. Onlar da. Onlar da nişanlıydı. Aslında çok yakın zamanda.

Öte yandan benim, beni alaycı rüzgârdan koruyacak bir nişanlım yoktu. "Uzak değil mi?" Jo'yla alay ettim. Dokuz ay kadar önce Edinburgh'a geldiğimden beri Jo ile kardeş kadar yakınlaşmıştık, bu yüzden fazla bir açıklama yapmadan kışımızı Edinburgh'dan dışarı sürükledikten sonra onunla alay etmekte bir sakınca görmüyordum. Kötü kıyafet seçimleri de bundan kaynaklanıyordu. "Taksilerimizi Waverley tren istasyonuna yönlendirdiğinde 'uzak değil' deme hakkını kaybettin."

Jo'nun özür dileyen gülümsemesi, bizi bir sokak kavşağında durdurduğunda aniden kaşlara dönüştü. "Tamam, sanırım aşağıdayız."

"Emin misin?" Dişlerim takırdamaya başlarken sordum.

"Eh-" Jo caddenin karşısındaki yol tabelasına baktı ve sonra telefonunu çıkardı. "Bir saniye çocuklar."

Arkadaşlarım bir araya toplandı ve ben biraz geride durdum, Hepsini içime çekiyordum. Ne kadar üşüdüğümü fark etsem de aslında umursamadığımı fark ettim. Sadece orada onlarla birlikte olmaktan memnundum, hatta onlara ne kadar yakınlaştığıma hâlâ şaşıırıyordum. Kısmen Jo sayesinde, ama aynı zamanda Cam'in arkadaşı ve benim yeni evlat edindiğim en iyi arkadaşım Nate sayesinde beni hayatlarına tamamen kabul etmişlerdi.

Ben bunları Nate, Adam ve Ellie'konuşurken arkasını dönüp güzel gülümsemesini bana doğru yöneltti.

Gözlerimi kırptım, hissettiğim çekimle dikkatim dağılmıştı. Bu hissi görmezden gelmekte o kadar iyiydim ki, beni hazırlıksız yakalamıştı. Sizi tamamen anlayan ve gerçek hayatta tanıştığınız en ateşli erkek olan bir adamla arkadaş olduğunuzda sorun buydu.

O çırpınış, o beklenmedik his beni Nate'le ilk tanıştığımız zamana geri döndüm. Dürüst olmak gerekirse, ona olan ilgimi görmezden geldiğim için bir madalyayı hak ediyordum.

Yedi ay önce . . .

Ellie'nin annesi Elodie Nichols ve kocası Clark, beni ve babamı sanki her zamanki gibi karşılamışlardı. onların ailesinin bir parçası olmak. Bu güzeldi. Jo'nun arkadaşlarına uyum sağlamayı kolaylaştırdı. Jo'ya uyum sağlamayı kolaylaştırıyordu ve babamla ben İskoçya'yı evimiz yapmaya karar verdiğimizden beri Jo'nun hayatına uyum sağlamanın iyi olacağını düşündüm. Harika biriydi. Ayrıca son birkaç yıldır gerçekten zor bir dönemden geçiyordu. Kendisiyle hak ediyordu ve Cam'in bunu onun için yapabilecek tek kişi olduğunu biliyordum.

Cole ve kendimi Cam'in dairesine bıraktım. O sırada ve Jo markette atıştırmalık bir şeyler alıyorlardı, Cole'u onların elinden almaya ve birlikte biraz zaman geçirmelerine karar verdim. O gece hepimiz Cam'in arkadaşlarıyla takılmayı planlıyorduk.

Nate ve Peetie ile ilk kez ve Jo ile Cam'e biraz hediye vermenin güzel bir şey olacağını düşündüm.

Arkadaşları önce baş başa vakit geçireceklerdi. Bizi içeri alır almaz Cole doğruca oturma odasındaki oyun konsoluna yönelirken ben de dairenin arka tarafına yöneldim. Mutfakta etrafı karıştırdım, kaseler buldum ve atıştırmalıklar için tabaklar. Tam bulaşıkları yıkıyordum ki alçak, İskoç ve oldukça erkeksi bir ses, "Eh ..sen Cameron değilsin" dedi.

Davetsiz misafirle yüzleşmek için döndüğümde, beynimden dilime ineabilecek her kelime merdivenin dibinde takıldı ve bir sarsıntı geçirdi.

Oh.

Aman Tanrım.

Kapı pervazına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, hayatımda gördüğüm en seksi adamdı.

Kalbim gülünç derecede hızlı atmaya başladı.

Benim suskunluğum karşısında kaşlarını çattı. "Biri senin sessiz düğmesine mi bastı?"

Bu komikti, bu yüzden onu içime yarı çılgın bir gülümsemeyi başardım. Gözlerim onu tepeden süzdü ve tüm ihtişamını içime çekerken içimde küçük, komik bir düşüş hissettim

Karnım o kadar alçaktı ki, hemen ardından bacaklarımın arasında uyarılmış bir karıncalanma şoku başladı.

Oh.

Oh, tamam.

Bu yeniydi.

Umutsuzca karıncalanmaları görmezden gelmeye çalıştım ve başarısız oldum, kendimi uyarılma ve yabancı ile etkileşime geçme utangaçlığı. Nate olduğunu tahmin ettiğim yabancıyla. Jo bana Cam'in süper seksi arkadaşı Nate hakkında her şeyi anlatmıştı. Abartmamıştı.

Film yıldızı güzelliğindeki Nate'in bir İskoç'tan beklenmeyecek kadar doğal bir bronzluğu ve neredeyse siyah denecek kadar koyu gözleri vardı - gerçi şu anda yaramazlıkla parlıyordu. O da gülümsüyor, bir çift seksi gamzesini ve mükemmel beyaz dişlerini gösteriyordu. Tüm bunlara ek olarak düz, güçlü bir burun, bakakaldığım dudaklar

Utanmadan baktım çünkü bana esmer, sıra dışı bir aktörünkini hatırlatıyorlardı ve giydiği tişörtün ortaya çıkardığı yağsız, kaslı pazularından görebildiğim kadarıyla adam da kementliydi.

Mucizelerin mucizesi, tişörtü dikkatimi kaslarından uzaklaştırdı.

RESISTANCE IS FUTILE (DİRENMEK GÜÇLÜDÜR) yazıyordu.

Genellikle seksi bir erkekle karşılaştığımda beni ele geçiren felç edici utangaçlık, kahkahayı patlattığımda arka planda eridi. "Kendini Borg'dan biri olarak görüyorsun, değil mi?" Tişörtünü işaret ettim.

Star Trek'teki bir uzaylı ırkının sloganı.

Şaşırmış gibi görünerek kelimelere baktı. Bakışlarını tekrar bana çevirdiğinde koyu renk gözleri gülümsüyordu. "Bu anladın mı? Çoğu kadın benim ukala bir herif olduğumu düşünür."

Mutfak tezgahına yaslanarak daha da sert güldüm. "Sanırım biraz da öyle. Ve hatalarını anlayabilirsin. Star Trek'e benzemiyorsun fan."

Gözlerinde keskin bir şey vardı, yoğun bir şey. Bakışlarını tembelce vücudumda gezdirip tekrar yukarı kaldırırken ürperdim. "Sen de öyle" derken sesi daha alçak ve kalındı.

Bu niyetli bakış yavaş yavaş bir okşama gibi hissettirdi. Başka biri olsaydım beni böyle hissettirmek istediğini düşünürdüm.

Yine de nefesim kesildi. Hava aniden çok ince geldi, aramızdaki bu garip elektrik tarafından kırıldı. oldukça anlıyorum.

"Jo'nun arkadaşlarından biri misin?"

Tekrar içime işlemeye başlayan utangaçlıkla mücadeleye etmeye çalıştım. "Cole sana söylemedi mi?"

"Peetie küçük adamı görmeye gitti. Canım bir şeyler içmek istedi, de doğruca mutfağa geldim." Gözleri yine beni yutuyordu ve görünüşe göre bedenim onun gözleri değene kadar uykudaydı çünkü bir sürü karıncalanma, titreme ve aşırı ısınma . "Kesinlikle en iyisi bir süredir yaptığım seçim." Um

. . . tamam mı?

"Oh, şey, ben Olivia."

Nate'in kaşları kalktı ve sonra aniden boğazını temizledi, vücudu kapı pervazından dik bir şekilde kalktı. Böylece odadaki hava normale dönmeye başladı. "Sen Olivia mısın? Tabii ki Olivia. Aksan. Elbette."

Başımı salladım, tepkisi karşısında kafam karışmıştı. "Sanırım sen Nate'sin?"

Gülümsemesi dostçaydı. Platonik. Bu daha mantıklıydı. "Evet, o ben oluyorum."

"Cam ve Jo . Ben de onlar için temizlik yapıyordum."

"Tamam." Mutfaka doğru ilerledi ve ben Kendine bir bardak soda alırken onu açık bir hayranlıkla izledi. "Bir tane ister misin?" Bardakla bana doğru işaret etti.

"Ben iyiyim."

İçkisini içtikten sonra bana tekrar gülümsedi ve ben de onun yanında dilimin tutulmamasının sebebinin

sadece inek tişörtünden dolayı değildi. Gözleriydi. İnanılmaz derecede kibardılar ve ben sadece Rahattı ama evet, rahatsız da değildi. Yeni tanıştığım erkeklerin yanında bu benim için kesinlikle alışılmadık bir durumdu.

Özellikle de .

"Video oyunları oynar mısın Liv?" diye nazikçe sordu.

"Uh, evet."

"O zaman bulaşıkları yıkamayı bırak da gel bizimle oyna," diye takıldı.

Kıkırdadım. "Bana oyun randevusu mu teklif ediyorsun?" Kelimeler ağzımdan çıkmaz pişman oldum. Flört etmiyordum. Nasıl flört edileceğini bilmiyordum! Bu sadece benim anlayışımı ve şimdi bu adam benim flört ettiğimi düşünecekti.

geliyor

Nate gülerek sözümü kesti. "Sadece Star Trek göndermesini anladığın için. Yoksa kızların bizimle oynamasına izin verilmez. Onlar ."

Donuk bir ifadeyle kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Erkekler de iğrençtir."

Kocaman sırttı. "Gerçek bu değil mi?" Kapıya doğru başıyla işaret etti. ", Yank. Eğer seni yok bunun hızlı ve acısız olmasını isterim. Ben merhametliyimdir."

"Beni yok etmek mi?" Gülerek güldüm. "Sanırım bana sahip olmalısın "Kıçına tekmeyle basmak üzere olmayan kafan karıştı." "Hangi oyunu oynamak üzere olduğumuzu biliyor musun?"

Başımı salladım. "Bu noktada fark eder mi? Ne olsun seni yeneceğim. O yüzden önce boş boş konuşacağız, sonra da kıçını tekmelemeye başlayacağız."

Nate gülerek başını geriye attı. "Oh, adamım! , komik kız." Dirseğimi tuttu ve ben de saklanmak için mücadele ettim. Onun dokunuşuyla yüzüm kızardı. "Seni Peetie ile tanıştırmalıyım."

Mutfaktan çıkarken onu takip ettim, beni bu kadar çabuk dahil etmesinden etkilendim. Ayrıca erkeklerden biri olarak telkin edileceğimi de hissettim." Bunu hissetmiştim çünkü bu her oluyordu. Benim için sorun değildi. Bu sadece benimle ilgili

Ne zaman Nate'e baksam midemde bir kıpırtı oluyordu. Ve

Ezmek derken, o küçük piçleri ezerek yok etmek zorunda kalacağımı kastetmişim.

"Liv? Liv, iyi misin?"

Tekrar göz kırptım, kaldırıma, Stirling'e ve soğuğa geri .

Şimdi tam karşımda duran ve kaşlarının arasında endişeli bir çizgi olan Nate'e. "Nereye gittin sen?"

Gülümsedim. "Üzgünüm, sanırım soğuk beynimi uyuşturdu." "Peki, gel bakalım buraya"-kolumu onunkine doladı,

"Bir parmağım kopmadan önce."

Minnetle onun güçlü tarafına doğru gevşedim. "Bunu daha önce yapamaz ? Üç sokak önce mesela?"

"Ve her köşeyi döndüğümüzde yüzündeki dehşet dolu ifadeyi özlüyor musun?" diye alay ederek elini kolumda aşağı yukarı gezdirdi.

Yüzümü buruşturdum ama alay alışmışım, o yüzden boş verdim. "Özür dilerim, millet." Jo yorumunu onun üzerine attı

omzunda, suçluluk dolu hızlı bir bakışla. "Palto giydiğimizden emin olmalıydım."

"Biz İskoç'uz," diye geveledi Ellie, parmakları Adam'ın paltosunun içine kıvrılmıştı. "Biz bunu yapabiliyoruz."

Tekrar ilerlemeye başladığımızda kolum Nate'in beline dolandı. "Ben Amerikalıyım," diye hatırlattım onlara. "Ve Arizona'lıyım."

"Ben Amerikalıyım ve iyiyim," dedi Joss, sesi görüldüğünden çok daha rahat geliyordu. Stiletto'su parke taşlı caddedeki bir yarığa çarptığında ağırlığı yalpaladı. Yere doğru küfrederken Braden onu düzeltti.

"Bu, karşısında büzüştüğün 1.80'lik kalkan yüzünden olabilir," diye cevap verdim kuru bir sesle.

Güldü ve söz konusu kalkana daha sıkı sarıldı. "Belki."

"Biz de üşüyoruz," diye araya Nate. "Sadece buna alıştık, bu yüzden sızlanmıyoruz."

"Kimse sızlanmıyor," diye karşı Joss. "Bu sadece Jo'yu acele edip bizi hedefimize ulaştırmazsa onu yakacak odun olarak kullanacağımız konusunda uyarma yöntemimiz."

Jo güldü. "Neredeyse geldik. . . Sanırım..."

Bizi ana caddeden uzaklaştıran bir sokağa saptık, Biz onu takip ederken Jo kaşlarını çatarak binalara baktı. Sıradan bir caddeydi, boyunca minibüsler ve arabalar park etmişti.

Bugün Cam'in yirmi sekizinci doğum günüydü ve hepimiz kutlama için Edinburgh'da bir gece geçirmek üzere giyinip süsleneceğimizi düşünürken Jo'nun gizli bir planı vardı. Bir şekilde kendimizi Stirling'de bulduk, muhteşem bir kalesi ve şirin küçük sokakları olan güzel bir şehir, ama aynı zamanda oldukça

Muhtemelen dünyanın en küçük şehri.

Jo'nun bizi oraya sürükleyerek neyin peşinde olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Bir köşede durup bir bara bakarken aniden kocaman bir sırtış patlak verdi. "İşte geldik."

Hepimiz bara baktık ve sonra şaşkın ifadelerimizi paylaştık. Barda özellikle göz alıcı hiçbir şey yoktu. Sadece bir bardı.

"Burası neresi?" Cam sessizce sordu, ağzı eğlenceyle seğiriyordu.

"İşte." Eliyle yukarı doğru bir işaret yaptı ve biz de onun hareketini takip ederek bar girişinin üzerindeki tuğlaya oyulmuş sokak tabelasına gittik.

Cameronian Place

Her şey anlam kazanmaya başladığında bir kahkaha patlattım.

"Bir sokak tabelası için bizi Stirling'e mi sürükledin?" Nate ona kuşkuyla sordu.

Kararsız görünen Jo başını salladı. "Bu herhangi bir sokak tabelası değil.

Bugün Cameron'ın doğum günü. Bir doğum günü geçirmeyi hak ediyor.

kendi yerinde içiyor."

Cam haricindeki çocuklar biraz Düşünceleri beni şaşırtmadı. Nişanlısı ise onu kendine çekti ve göğsümün duygularla sıkışmasına neden olacak şekilde gözlerinin içine baktı. "Bayıldım, bebeğim." Onu öptü usulca. "Teşekkür ."

Mutluluk ve kıskançlık karışımı bir duygu beni bir an için yerime mıhladı. Jo'nun hayatında biri olmasına bayılmıştım. Ama kendi kendime sık sık bir gün bir erkeğin gözlerimin içine dünyada bakmaya değeri başka bir şey yokmuş gibi bakıp bakmayacağını merak ederdim.

Grubun Jo'ya takılmasıyla düşüncelerimden sıyrıldım ve hep birlikte sıcak barda dolaşırken onlarla birlikte güldüm. Belki de bu rahat ortam için fazla resmi giyinmiştik, ama oldukça rahat bir grup olduğumuzdan, hiçbirimiz Jo'nun küçük macera. Aslında, bence çocuklar bile gizliden gizliye bunun onun için sevimli olduğunu düşündüler.

Bu kesinlikle onun şirinliğıydi. Çok tatlıydı, bu yüzden inanılmaz derecede sevimli şeyler yaptığında, örneğin sırf Cam kendi adının olduğu bir caddede içki iebilsin diye kığımızı başka bir ilçeye sürüklediğinde hiç şaşırmadım.

Babam, onunla tanıştığım andan beri ondan bahsederdi. İlk başlarda, hayatının ilk on üç yılında babamla olan, ben ise sadece onun hayaletiyle büyüyen bu küçük çocuğa ierlemiştim. Annem babam hakkında hiç kötü bir söz söylememişti ve boşanmış ebeveynleri birbirlerine karşı asidik olan arkadaşlarıyla büyüyen biraz erken gelişmiş bir ocuk olarak, annemin babam hakkında kötü bir şey söylememesi bana biraz garip gelmişti.

Ben geldiğimde etrafta olmayan adama kızgındım. Bir soruşturma başlatmıştım, annemi aylarca yıprattım, ta ki sonunda kırılana kadar.

Babama varlığımdan bile bahsetmediği için ona ne kadar kızdığımı hatırlıyorum.

Glasgow Üniversitesi'nde yurt dışında okurken babamla tanıştıktan sonra yoğun bir ilişkiye başlamışlar ve annem programının sonunda Phoenix'e dönerek ilişkilerini aniden . Bana hamile olduğunu ancak Amerika'ya döndüğünde öğrenmiş. Annem

Yıllar sonra babamla iletişime geçmemesinin nedeninin onu çok sevmesi ve hayatına mecburiyetten girmesini istememesi olduğunu itiraf etti. Annemi severdim ama o yanılmaz değildi. Gençti ve bencilce bir karar verdi. On üç yaşındayken bir süre bunun ötesini göremedim. Tekrar iyi bir noktaya gelmemiz zaman aldı.

Daha sonra harcadığıma pişman olacağım zaman.

Babamın tüm hayatını İskoçya'da bırakıp Ben ona ulaşana kadar sahip olduğunu bile bilmediği küçük bir kıza gelip baba olması, onun nasıl bir adam olduğunun göstergesiydi. Benim bir parçam olmak için tüm hayatını bir kenara bıraktı. Ama bunu yaparken Jo'yu geride bıraktı.

Cam, Jo ile tekrar temasa geçmek için babamla ilk temasa geçtiğinde, yaptıklarımın onun hayatını ne kadar değiştirdiğini düşündüm. Hapisteki bir baba ve alkolik bir Jo'nun babasının uzun zamandır arkadaşı olan babam, onun ve erkek kardeşinin tek istikrarlı ebeveyn figürü olmuştu. Cole'un hayatlarında bir yeri vardı. Tabii ki babam Edinburgh'a dönene kadar Jo'nun annesi Fiona'nın ağır bir alkolik olduğunu ve Jo'yu kardeşini tek başına büyütme zorunda bıraktığını bilmiyordu. Babam ve ben bu yüzden kendi küçük suçluluk duygularımızı taşıyorduk.

Ancak, ne zaman Jo ve Cam'yanında vakit geçirsem suçluluk duygum hafifliyordu. Yaşadığı onca şeyden sonra Jo nihayet ne kadar inanılmaz olduğunu gören ve ona hak ettiği saygı ve sevgiyle davranan bir adam bulmuştu.

Nate'in bana aldığı birayı yudumlarken arkadaşlarıma baktım. İşte , etrafım cehennemi yaşamış ve diğer taraftan çıkıp hayatlarının geri kalanını birlikte geçirmek istedikleri kişi.

Jo ve Cam'in yanı sıra, Virginia'daki boş bir hayattan kaçmak için Edinburgh'a kaçan yarı Amerikalı, yarı İskoç arkadaşım Joss da vardı. Tüm bunları düşündüğümde Joss kaybetmişti, dürüst olmak gerekirse nasıl devam ettiğini bilmiyordum. Yirmi bir yaşındayken annemi kaybetmenin nasıl bir duygu olduğunu biliyordum ama Joss'un henüz on dört yaşındayken tüm ailesini kaybetmesinin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemezdim. Ellie'nin yanına taşındığında ve Ellie'nin erkek kardeşi Braden'la tanıştığında bu konuda hâlâ kafası oldukça karıştı. Görünüşe göre Joss'un sorunları yüzünden iniş çıkışlar yaşamışlar ama sonunda hepsini atlatmışlardı. Üç hafta içinde evleneceklerdi.

Sonra, tabii ki, Ellie ve Adam vardı. Ben oldukça Ellie'ye yakındım çünkü benzer bir romantik idealizmi paylaşıyorduk ve bana Adam'la olan tüm hikayesini anlatmıştı. Yıllardır ağabeyinin en iyi arkadaşına aşık olmuş ama Adam onu on sekizinci yaş gününe kadar fark etmemiş, ondan birkaç yıl sonrasına kadar da ona asılmamış, asılsa bile bunun bir hata olduğunu söylemiş. Görünüşe göre onunla ve Braden'la olan arkadaşlıklarını mahvetmek istememişti.

Ellie ondan temelli ayrılmaya hazır olana kadar bir sürü gidip gelmeler oldu ama güzel ve güçlü arkadaşına beyin tümörü teşhisi konulduğunda Adam sonunda onunla birlikte olmak için adım attı. Neyse ki hepimiz için Ellie'nin tümörü iyi huylu çıktı ve Adamın şansına, Ellie'yi temelli kazanmak için tam zamanında aklı başına geldi. Bir süredir nişanlılarmış ama bize yeni , şimdi sol elinde parlayan bir nişan yüzüğü vardı.

Etrafım sevgiyle sarılmıştı; öyle sevimsiz, zorba, sahte bir sevgi değil, gerçek, samimi, tüm huylarını ve alışkanlıklarını bildiğim ve yine de seni sevdiğim bir sevgi.

"Pazartesi günü son elbise provan var, Joss," dedi Ellie aniden, mojitosundan bir yudum alarak.

Adam'ın yanında oturuyordu.

Jo ve Cam'in yanında, odanın arka tek boş kabinde oturuyordum. Joss, Braden, Nate ve ben masanın etrafında kalabalık bir şekilde duruyorduk ve Jo'nun beni giydiğim dört inçlik topuklu ayakkabılarla konuşmasına izin verdiğim için kendime lanet ediyordum.

Braden'a doğru eğilen Joss, "Hatırlattığın için teşekkürler. Pauline'in iğneleyici sözlerine karşı kendimi hazırlamam gerekecek."

Cam kaşlarını çatı. "Madem bu kadar inek bir kadındı, neden ondan elbise aldın?"

Jo, Ellie ve ben hep bir ağızdan, "Elbise," diye cevap verdik.

Edinburgh'da sadece üç ay kaldıktan sonra Joss benden nedimelerinden biri olmamı istediğinde onur duydum. Üniversite arkadaşı Rhian hafta sonu için Londra'dan gelmişti ve hepimiz Joss'un ve nedimelerinin elbiselerini aramaya koyulmuştuk. Ellie ile renk konusunda birkaç kez tartıştıktan sonra Joss

Kızları için şampanya. New Town'daki bir gelinlik mağazasına gitmiştik ve mağaza sahibi Pauline, mal varlığımızın azlığı ya da çokluğu hakkında iğneleyici sözler söylemişti.

Çok iri göğüslü, çok düz, çok zayıf ya da çok şişmandık.

Tam oradan çıkmak üzereydik ki Joss kaltağın tavsiye ettiği bir elbiseyle dışarı çıktı ve Ellie gözyaşlarına boğuldu.

Evet, o kadar güzeldi.

Belli ki Pauline gelinleri nasıl giydireceğini biliyordu ama onlarla nasıl konuşacağını bilmiyordu. Ya da genel olarak insanlara karşı. Kendine çok güvenen biri sayılmam ve kendime olan güvensizliğimden fazlasıyla pay sahibiyim. Bu yüzden mağazadan çıktığımda kendimi devasa boyutlarda bir düve gibi hissediyordum. Teşekkürler, Pauline.

Joss güldü ve başını kaldırıp Braden'ın yüzüne baktı. "Görünüşe göre elbise güzelmiş."

"Bunu anlıyorum," diye mırıldandı. "Yine de o gün her şeyden çok onu senden almak için sabırsızlanıyorum."

"Braden," diye yakındı Ellie, "benim önümde olmaz."

"Benim önümde Adam'ı öpmeyi bırak, ben de senin önünde karıma cinsel yorumlarda bulunmayı bırakayım."

"O henüz senin karın değil," diye hatırlattı Nate ona. "Acele etmene gerek yok."

. "Nate, bağlılık fobin yine kendini gösteriyor."

Sahte bir dehşetle bana döndü. "Nereye?" Endişeyle yanaklarını sıvazladı. "Çek şunu üzerimden."

Başparmağımı elmacık kemiğindeki hayali bir lekenin üzerinde gezdirerek onu rahatlattım. "İşte orada. Hepsi geçti."

"Phew." Birasından bir yudum aldı ve bara doğru . "Bu şey ortadayken asla biriyle yatamayacağım."

"Büyüleyici," diye mırıldandım.

Bana arsızca sırtıttı ve barda duran bir grup kadına doğru başıyla işaret etti. "Görev çağırıyor."

Odanın içinde rahatça yürüdü ve arkadaşlarıyla birlikte duran bir kızın yanında durdu. Nate ve kız flört etmeye başlarken arkadaşları yana kaydı. Kız elbette muhteşemdi - güzel yüz hatları, uzun siyah saçlar, kremi bir cilt, son derece kıvrımlı. Muhtemelen benim gibi biraz kiloluydu ama benim aksime bunu iyi taşıyordu. Bunu Nate için de söylemek zorundaydım. Gerçekten bir tipi yoktu; kızın sıksa, dolgun, iri memeli ya da atletik olması umurunda değildi.

Sevimli ve kadın olduğu sürece ondan etkileniyordu.

Nate esmere gülümsediği anda kız gidiciydi.

Hiç şaşırmamıştım. Nate 1.80'lik boyuyla çok uzun sayılmazdı ama dövüş sanatlarıyla geliştirdiği düzgün fiziği, muhteşem yüzü ve

Satın alamayacağınız türden bir karizma, çoğu kadın, gece boyunca kolunda olmak anlamına geliyorsa, topuklu ayakkabılarla onun üzerinde yükselseler bile umurunda olmazdı.

Ama ben değil. Nate beni asla cinsel açıdan görmezdi, bu yüzden düşüncelerimin oraya gitmesine izin bile bir anlamı yoktu. Sanırım gerçek Nate hakkında çoğu insandan daha fazla şey biliyordum, bu yüzden onu arkadaş bölgesine koymak zor olmadı. I

ona karşı hissettiğim çekimi çünkü bunun hiçbir yere varmayacağını biliyordum. Nate'in hayatımda bir arkadaş olarak bulunmasını, hiç bulunmamasına tercih ederim. Tüm bağıllık sorunlarına ve utanmaz playboyluğuna rağmen Kadınlara karşı zihniyetinin altında gerçekten iyi bir adam ve gerçekten iyi bir arkadaştı.

Joss yumuşak bir sesle, "O gidici," diye yorum yaptı.

doğru döndüğümde, Nate ve kıza sırtıttığını görünce kaşlarımı kaldırdım. "Onlara hiç söz vermiyor."

Güldü. "Onu savunmana gerek yok. Nate'in her zaman kendini açıkça ifade ettiğini biliyorum ama burada kızlardan bahsediyoruz. Bazen sadece duymak istediklerini duyarlar."

"Evet, ama Nate bunu bir sanat haline getirdi. Altıncı his gibi bir şey. Hafif bir şey hissettiği anda ona karşı tutumlarında bir değişiklik olursa, o oradan çıkar."

"Birinin ona bildirmesi için sabırsızlanıyorum." Ellie de Nate'e doğru hınzırca gülümseyerek katıldı.

"Ben de öyle." Jo gözlerini kaçırmadan önce bana işaret edercesine bir bakış fırlattı ve ben de bunu göremeyecek kadar aptalmışım gibi davrandım. onun ne demek istediğini anladım.

Konuyu hemen değiştirdim. "Cam'in yeni dövmesini gördünüz mü? Cole tasarladı," dedim gururla.

Cole Walker gelmiş geçmiş en iyi çocuktü. Jo, Cole Walker için Onu harika bir şekilde yetiştirmişti ve birbirleri dışında ikisinin de başına gelen en iyi şey Cameron MacCabe'di. O ve Cole birbirlerine inanılmaz derecede benziyorlardı- ikisi de sanatçı, ikisi de havalı ineklerdi ve Cam, Cole'u kendisi için yeni bir dövme tasarlaması için görevlendirmişti.

Harikaydı.

Stilize bir "C" ve "J" harfleri Cole'un kabile tasarımının sivri uçlu sarmaşıklarının ve keskin kıvrımlarının arasına gizlenmişti.

Ellie sırtarak, "Ooh, bir bakalım," diye yalvardı. Cam başını salladı.

"Kaburgalarımın üzerinde."

Joss, "ama, karın kaslarını görünce bayılacak değiliz ya," diye alay etti.

"Güzel karın kasları var." Jo gururla Cam'in karnını okşadı. Braden viskisinden bir yudum aldı. "Şahsen ben onun karın kaslarını görmek istemiyorum. Kıskançlığımı tahrik edebilirler."

Adam başını sallayarak onayladı. "Benimki de öyle."

"Siktir git," diye mırıldandı Cam, dudakları kıvrılmıştı. Eğlence.

"Oh, eğer bu kadar oyunbozanlık yapacaksa" diye homurdanarak el çantamı karıştırdım. Kâğıdı parmaklarımın arasında hissederek çekip çıkardım ve Cole'un tasarımının imzalı çizimini tutmak için açtım. "İşte, dövme bu."

Diğerleri ona bakarken Jo bana gülümsedi. "Bunu saklıyor musun?"

"Elbette, Cole'a da imzalattım."

Güldü. "Sana olan tutkusunu daha da artıracaksın."

Umursamadan omuz silktim. "Ne kadar harika olduğunu bilmeyi hak ediyor."

"gerek yok."

Diğerleri Cole'un yeteneğine iltifat ederken birbirimize gülümsedik.

Nate kısa süre sonra gruba geri döndü ve esmer kız arkadaşlarının yanına döndü ama gözlerini Nate'ten ayırmadı.

"Sen değil misin? ?" Merakla kadının bulunduğu yöne bakarak sordum.

"Oh, evet," diye çocukça sırıttı. "Ama ona arkadaşımın doğum günü olduğunu ve bir süre onunla takılmak istediğimi söyledim."

Sözüne sadık kalan Nate kapanışa kadar bizimle kaldı. Nefesi kulağıma fısıldadığında hepimiz gitmeye hazırlanıyorduk. "Ben gidiyorum."

Ona bakmak için arkamı döndüm, çevresel görüşümde kıvrımlı esmeri gördüm. "Tamam. İyi eğlenceler."

Bana göz kırptı ve sonra yanağımdan öptü. "Her zaman öyle."

Grupla vedalaştıktan sonra Nate kızın elini tuttu ve bardan ayrıldı. Kıskançlık beni iğneledi.

boş kapı aralığına baktı. Arkadaşım baştan çıkarma ustasıydı.
Eğer biriyle yatmak isterse, yatabilirdi.
Ne yazık ki bazılarımız için bu o kadar da kolay olmadı.

Samantha Young ve romanları hakkında daha fazla bilgi için www.ondublinstreet.com adresini ziyaret edebilirsiniz.



Romantizm, gizem, bilim kurgu ve
fantezi e-kitaplarının en iyi
karışımını keşfedin!

Mevcut kitapların tam listesi için
penguin.cout/intermix adresini
ziyaret edin
ve harika yeni bir kitap bul.

PENGUIN.COM ADRESINI ZİYARET EDİN

Hakkında daha fazlasını arıyorum
okuduğun kitap?

Bulmak için yardıma ihtiyacınız var
Bir sonraki harika okuma?

Ziyaret etmek

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

kitap Önerileri, okuma grubu
rehberleri, videolar, yazar
röportajları ve daha fazlası
için.



[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)



İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.